

5431

Te AMSTELDAM, by de WED^e P. ARENTZ, en K. VANDER SY^s. J. L. f.

H E T
L E E R Z A A M
H U I S R A A D ,

Vertoond in

Vyftig Konftige Figuren ,

Met

G O D L Y K E S P R E U K E N

En

S T I C H T E L Y K E V E R Z E N ,

D O O R

J A N L U I K E N .

T E A M S T E L D A M ,
By K O R N E L I S V A N D E R S Y S , Boekverkooper ,
in de Beursstraat , in de drie Raapen , 1731.

1872

ALBION

THE

ALBION

THE

ALBION

THE

ALBION

THE

ALBION

THE

ALBION

THE

VOORREDEN.

ô **M**ensch! die hier in dezen tyd,
Van 't tegenwoordig zichtbaar leven,
Verborgentlyk gekomen zyt,
Met al wat vlugtig is, omgeeven:
Gy woond niet in een zeker land,
Daar gy oneindiglyk zult blyven,
Uw wortel is niet vast geplant,
Men zal u als een gast verdryven.
Gy staat geen Punt des levens stil,
Uw leven is een weg van spoede,
Sint dat het leven in u vil,
Zo word de snelle gang niet moede.
Waar heendoch? want daarkomt een end;
Hier is een helder oog van noode,
Op dat men eind'ling wel belend,
En niet vervalt in 't leet en snoode.
Want op de Reize door de Tyd
Zyn veelderly verkeerde wegen,
Na 't verre land der Eeuwigheid,
Als een verwarden Hof gelegen.
Maar die 't op goede uitkomst zet,
Bedaard en wel verklaard van zinnen,
En op zyn tree der voeten let,
Om eind'ling 't Eind des Heilste winnen,

VOORREDEN.

Leer leezen uit het groote Boek,
Der dingen, daar zyn gantse leven,
Of op het veld, of in den hoek,
Geduuriglyk mee is omgeeven.

't Zyn, voor 't opmerkzaam wys gemoed
Al vingers die hem vorder wyzen,
Op 't Doelwit van het hoogste Goed,
En hoe hy 't zelve moet bereizen.

Al wat het leven lief aanbrengt,
Dat kan hem fcherp en krachtig leere,
Dat hy het Eeuwig Lief bedenkt,
En zich van 't klein, na 't groote keere.

Al wat het leven leed verſchaft,
Dat leert hem 't Eeuwig leed te myden,
Om niet te vallen in die graft,
Van wee en ach, en bitter lyden.

Maar die aan 't Hert geen ooren heeft,
Die hoord geen ſlomme dingen ſpreken,
Zo dat hy als de dooven leeft,
Die van de Reden zyn verſteeken.

Al wat 'er weegt in deze tyd,
Tot ſpyt, of blydſchap, of genoeg,
Wyft op 't Gewigt der Eeuwigheid,
Op dat het hert zich daar na voege.

De dingen die van waarde zyn,
Getuigen van een hooger waarde,

En

V O O R R E D E N.

En heffen 't Wezen boven schyn,
Gelyk als Hemel boven aarde.

Den Dag is schoonder als de Nacht,
Het zoet is beter als het wrange,

Het hard is slimmer als het zacht,
Het blyde liever als het bange.

De geur is waarder als de stank,
Verzaadheid liever als ontbeeren,

Gebons is doover als de klank,
Het Goud is zwaarder als de veeren.

Het Jaar is langer als den Dag,
Om in een goede stand te leeven:

ô! Dat het Oog doch verder zag,
En van de grond wierd opgeheven!

Daar is een klaare kaars en bril,
Maar doch, helaas! wat mag het baaten

Voor iemant die niet zien en wil,
Die word in duisternis gelaaten.

Den Os gaat graazen voor hem neêr,
En is gerust in weelde dagen,

Vergaard hem zelve vlees en smeer,
Tot dat hy word ter kuip geslagen.

Doch diede naam voerd van een mensch,
Behoord niet als een dier te leeven,

En vinden voor hem neêr zyn wens,
Maar hebben 't Herte opgeheven,

VOORREDE N.

Van ſtof en vuilis hemelwaard,
En moet by al zyn doen en poogen,
Terwyl hy leeft op dezer aard,
Altyd het Hemels-deel be-oogen.

Nu, al die hier gekomen zyt,
Om uwen loop ook af te treden,
Ziet voor u, want nu is 't uw Tyd,
Eer dat uw kans word afgeſneeden.

Daar zynder veel voor u geweest,
Wiens Uurglas lang al is verlopen,
Al liefden zy de Aarden 't meest,
Zy moeſten 't met de dood bekoopen,
En al 't belangen leid in 't ſtof;
Betracht gy d'allerwaardſte dingen,
Die vallen met de Dood niet of.
Gaat gy den weg die and're gingen,
Welks Hert de Wereld heeft verſmaad,
Het Doolhof dezer tyd ontweeken,
En volgden op des Wysheids raad,
En achter lieten gulde ſtreken.

ô Menſch leerd uit het Boek der Tyd,
In uw vergunde levens Jaaren,
Het wonderbaarlyk onderscheid,
Van 't Eeuwig Wel of Quaalyk vaaren.

H E T
LEERZAAM
HUISRAAD,

Vertoond in

V Y F T I G F I G U U R E N .

DE TAFEL.

De Schaduwe, van 't Wezen.

Doch ik zegge u, dat vcele zullen komen van Oosten en Westen, en zullen met Abraham, en Izaak, en Jakob aanzitten in het Koningryk der Hemelen. Matth: VIII: vers 11.

Op Figuur I.

De Tafel dagelyks toebereid,
Met overvloed van voedzaam Ecten,
Alwaar men in gemeenzaamheid,
Met Vrede en Rust is aangezeten,
Wyst op den Honger, en de lust,
Die uitgaat, tot het Eeuwig leven,
Om eenmaal vrolyk en gerust
In zulk een Staat te zyn verheven,
Daar 't leven Hemels werd gevoed,
In Maatschappy van lieve Vrinden,
Die nabestaande van Gemoed,
Malkaâr daar zalig zullen vinden;
Van Oost, van West, van Zuid en Noord,
Schoon zy malkander nooit en zagen,
En d'Een van d'Aâr nooit had gehoord,
In 't Jammerdal van deze dagen.
ô Tafel zo volmaakt bedekt!
En zo volmaakt en schoon omgeeven,
Gy zyt de zeilsteen die ons trekt,
Om Eeuwig van uw spys te leeven,
Verzeld zo aangenaam en schoon,
Met Ab'ram, Izaak en zyn Zoon.

PSALM LXXXI: II.

Doet uwen mond wyd open, en ik zal hem vervullen.

JEZAIAS XXV: 6.

En de HEERE der heerschaaren zal op dezen berg allen volken een vette maaltyd maaken, een maaltyd van reinen wyn, van vette volmergs, van reine wynen die gezuiverd zyn.

En Kapittel LV: I.

ô Alle gy dorstige, komt tot de wateren, en gy die geen geld en hebt, komt koopt en eet, ja komt koopt zonder geld, en zonder prys wyn en melk.

MATTH: V: 6.

Zalig [zyn] die hongeren en dorsten [na] de gerechtigheid: Want zy zullen verzadigt worden.

LUKAS XIII: 29.

En daar zullender komen van oosten, en westen, en van noorden, en zuiden, en zullen aanzitten in het Koningryke Gods.

En Kapittel XIV: 15.

En als een van de geene die mede aanzaten, deze dingen hoorde, zeide hy tot hem, Zalig is hy die brood eet in het Koningryke Gods.

OPENBAARINGE III: 20.

Ziet, ik sta aan de deure, en ik kloppe: indien iemand myne stemme zal hooren, en de deure open doen, ik zal tot hem inkomen, en ik zal met hem avondmaal houden, en hy met my.

En Kapittel XIX: 9.

En hy zeide tot my, Schryft, Zalig zyn ze die geroepen zyn tot het Avondmaal van de Bruiloft des Lams. En hy zeide tot my, Deze zyn de waarachtige woorden Gods.

6 HET LEERZAAM DE STOEL.

Vermoeidheid, hoopt op rust.

*Komt herwaards tot my alle die vermoeid en belast
zyt , en ik zal u ruste geeven : Neemt myn Juk op u ,
en leerd van my , dat ik zachtmoedig bew , en nedrig
van herten : en gy zult ruste vinden voor uwe zielen.
Matth: XI: 28, 29.*

Op Figuur II.

ô Stoel ! tot dienst, en tot gemak,
 Van 't vlees, die arme maaden-zak,
 Hoe hoorde ons uw geryf te leeren,
 Om voor de afgesloofde Ziel,
 Daar tegen dat haar 't vlees ontviel,
 Een Stoel des Hemels te begeeren.
 Wie weet hoe menig dat 'er scheid,
 Van 't zachte kussen uit der Tyd,
 Die zonder Steun of Rust gaat zwerven,
 Om dat het vlees zo mak'lyk zat,
 Dat hy der Zielen Stoel vergat,
 Tot aan zyn heenevaart en sterven !
 ô Stoel ! waar op men Zalig zit,
 Weest gy ons Doel en stadig wit.

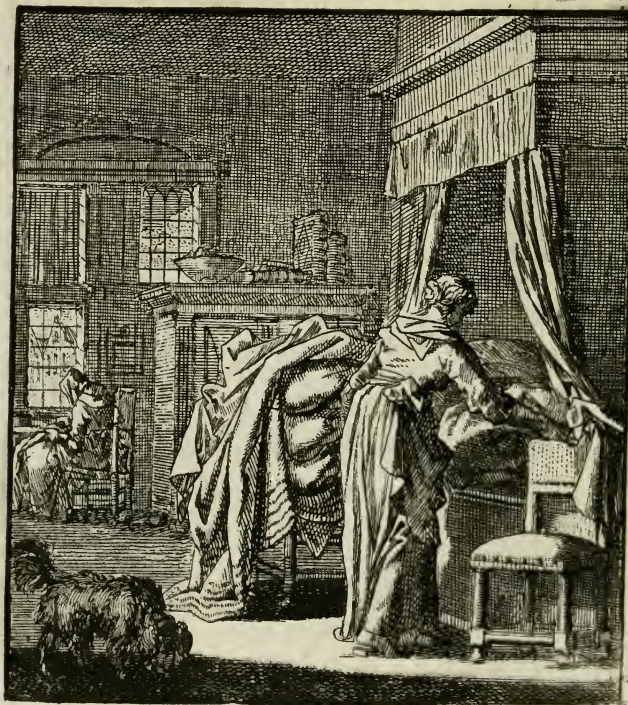
HEBREEN IV: 1.

*Laat ons dan vreezen, dat niet t'eeniger tyd, de
 belofte van in zyne ruste in te gaan nagelaten zyn-
 de, iemand van u en schynte agtergebleeven te zyn.*

OPENBAARINGE III: 21.

*Die overwind, Ik zal hem geeven met my te zit-
 ten in mynen throon, gelyk als ik overwonnen heb-
 be, en ben gezeten met mynen Vader in zynen
 throon.*

Ter rechter tyd en rechter plaats.

Gy die den boozen dag verre stellet : en den Stoel des gewelds naby brengt. Die daar liggen op elpen-beenen bedsteden, en weeldig zyn op haare koetsen : en eeten de lammeren van der kudde , en de kalveren uit het midden van den mest-stal. Amos VI: 3, 4.

Op Figuur III.

Daar werd een zacht'lyk Bed bereid,
Op dat den Ezel makk'lyk leid,
Dat booze en looze Dier der zonden,
Dat snood verdorven vlees en bloed,
Dat d'arme Ziel veel schaade doet,
En in zyn banden houd gebonden.
En d'arme Ziel, waar leid zy doch!
Elendig tuss'en wee en och,
Op 't barre stroo, van 't quaad geweeten.
Heeft weinig slaap en weinig rust
Wyl zy van beter staat bewust,
Gestaag geknaagd werd en gebeeten.
ô Mensch! die 't op een Rusten zet,
Bereid en spreid uw Zielen-Bed,
In 't zachte Dons van alle Deugde,
Zo zal uw slaap ter ochtend-schyn,
Geen kommerlyke ontwaking zyn,
Maar d'opgang van een Eeuw'ge Vreugde.

JEZAIAS XIV: 11.

Uwe hovaardye is in de helle neder gestort, [met] het geklank uwer luiten: de maaden zullen onder u gestrooid worden, en de wormen zullen u bedekken.

En Kapittel XXVIII: 20.

Want het bedde zal korter zyn, dan dat men zich daar op uitstrekken konne: en het deksel zal te smal weezen, als men zich [daar onder] voegt.

En Kapittel XXIX: 15.

Wee den geen en die haar diepe versteeken willen voor den H E E R E, [haaren] raad verbergende: en welker werken in duisterheid geschieden, en zy zeggen, Wie ziet ons? en wie kend ons?

ROMEINEN XI: 8.

(Gelyk geschreeven is, God heeft haar gegeven eenen geest des diepen slaaps: oogen om niet te zien, en ooren om niet te hooren) tot op den huidige dag.

En Kapittel XIII: 11, 12.

En dit [zegge ik te meer] dewyle wy de gelegenheid des tyds weeten, dat het de uure is, dat wy nu uit den slaap opwaaken: want de zaligheid is ons nu naarder, dan doe wy [eerst] geloofd hebben.

De

De nacht is voorby gegaan , en de dag is naby gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternisse , en aandoen de wapenen des lichts.

HEBREEN IV: 1, 2.

Laat ons dan vreezen , dat niet t'eeniger tyd , de belofte van in zyne ruste in te gaan nagelaaten zynde , iemant van u en schynte achter gebleeven te zyn.

Want ook ons is het Euangelium verkondigt , gelyk als haar : maar het woord der predikingen en deede haar geen nut , dewyle het met het geloove niet gemengt en was , in de geene die het gehoord hebben.

En Vers 6, 7.

Dewyle dan blyft , dat sommige in dezelve [ruste] ingaan , en de geene dien 't Euangelium eerst verkondigt was , niet ingegaan en zyn van wegen de ongehoorzaamheid :

Zo bepaald by wederom eenen zekeren dag , [namelyk] Heden , door David zeggende zo langen tyd daar na (gelykerwys gezegt is) , Heden indien gy zyne stemme hoort , zo en verhardet uwe herten niet.

En Vers 9, 10, 11.

Daar blyft dan een ruste over voor het volk Gods.

Want die ingegaan is in zyne ruste , die heeft zelve ook van zyne werken gerust , gelyk God van de zyne.

Laat ons dan ons benaarstigen om in die ruste in te gaan : op dat niet iemant in dat zelve exempel der ongeloovigheid en valle.

12 HET LEERZAAM
DE HAARDSTEE.

Hier en niet elders.

*Hebbende [dan] uwe zielen gereinigd in de geboor-
zaamheid der waarheid, door den Geest, tot ongeveins-
de broederlyke liefde, zo hebt malkanderen vuriglyk lief
uit een rein herte, 1 Petrus I: 22.*

Op Figuur IV.

Het nutbaar Vuur, dat zo veel doet,
Tot dienst, om redzaam huis te houde,
Is op de Haardstee kost'lyk goed,
Ter spyze, en tegenweer der koude:
Maar buiten deze paal en maat,
Op 't bedde, of houte zolderinge,
Was 't schaad'lyk in den hoogsten graad,
Wyl Huis en al, tot As verginge.
ô Mensch! bewaard uw levens vuur!
Op dat het in zyn order blyve,
En niet ontstecke huis en schuur,
Om u ontbloot daar uit te dryve.
Zyn order, na behoorlykheid,
Is, in de liefde Gods te branden
En niet in 't wezen dezer Tyd,
Daar maakt het lyf en ziel te schande.
Daarom bereid en vleid zyn gloed,
Op d'Altaar van een vast gemoed.

PSALM XVIII: 2.

Ik zal u hertelyk lief hebben, *HEERE*, myne sterkte.

MARKUS XII: 30, 31.

En gy zult den Heere uwen God lief hebben uit geheel uw' herte, en uit geheel uwe ziele, en uit geheel uwen verstande, en uit geheel uwe kracht. Dit is het eerste gebod.

En het tweede [dezen] gelyk, [is] dit, Gy zult uwen naasten lief hebben als u zelven. Daar en is geen ander gebod grooter dan deze.

JOANNES XIV: 21.

Die myne geboden heeft, en dezelve bewaard, die is het die my lief heeft: en die my lief heeft zal van mynen Vader gelievet worden: en ik zal hem lief hebben, en ik zal my zelven aan hem openbaaren.

HANDELINGEN XVIII: 24, 25, 26.

En een zeker Jood met naame Apollos, vangeboorte een Alexandriner, een welspreekende man, quam te Ephezen, machtig zynde in de Schriften.

Deze was in den weg des Heeren onderweezen: en vurig zynde van geeste, sprak hy, en leerde naar-

naarstelyk de zaaken des Heeren , weetende alleenlyk den Doop Joannis.

En deze begon vrymoedelyk te spreken in de Synagoge : en als hem Aquila en Priscilla behoort hadden , namen zy hem tot haar , en leiden hem den weg Gods bescheidelyker uit.

ROMEINEN XII: 11.

Zyt niet traag in het benaarfstigen. Zyt vuurig van geeste. Diend den Heere.

I PETRUS IV: 8.

Maar voor al hebt vuurige liefde tot malkanderen : want de liefde zal menigte van zonden bedekken.

I JOANNES II: 15, 16, 17.

En hebt de wereld niet lief , noch 't geene in de wereld is : zo iemand de wereld lief heeft , de liefde des Vaders en is niet in hem.

Want al dat in de wereld is , [namelyk] de begeerlykheid des vlees , en de begeerlykheid der oogen , en de grootsheid des leevens , en is niet uit den Vader , maar is uit de wereld.

En de wereld gaat voorby , en haare begeerlykheid : maar die den wille Gods doet , blyft in der eeuwigheid.

DE T A N G.

Niet onbedachtzaam.

I. I.

*De kloekzinnige ziet het quaad [en] verbergd zich:
de slechten gaan heenen door, [en] worden gestraft.
Spreuken XXVII: 12.*

Op

Op Figuur V.

Twee Yz're Vingers bruikt de hand,
 Op dat men 't Vuur na eis regeere,
 En evenwel zich niet en brand;
 Hier is voorzichtigheid te leere:
 Want greep men zo de Dingen aan,
 Daar 't tegenwoordig mensch'lyk leeven
 Zyn leeven lang mee om moet gaan,
 En daar het steeds mee is omgeeven,
 Een Vuurder Wereld, 't geen 't Gemoed,
 Door srof en achteloos hanteeren,
 Verbrand, en groote weedom doet,
 Men zouw veel schaade van zich weeren.
 Maar laaci! 't Vlees word meer gemyd
 Als 't eed'le Deel der Eeuwighheid.

MATTH: X: 16.

Ziet, ik zende u als schaapen in 't midden der
 wolven: zyt dan voorzichtig gelyk de slangen, en
 oprecht gelyk de duiven.

En Kapittel XVI: 26.

*Want wat baatet en mensche, zo hy de geheele
 wereld gewind, en leid schaade zyner ziele? of wat
 zal een mensche geeven, tot lossinge van zyne ziele?*

EPHEZEN V: 15.

*Ziet dan hoe gy voorzigtelyk wandeld: niet als
 onwyze, maar als wyze.*

DE DOOFPOT.

Verduistert, door omfluitinge.

I.L.

En om dat de ongerechtigheid vermenigvuldigt zal worden, zo zal de liefde van veele verkouden. Maar wie volharden zal tot den einde, die zal zalig worden. Matth: XXIV: 12, 13.

Op

Op Figuur V I.

De Kool , die helder leit te glooren,
Zo schoon, met een vergulde gloed,
Moet in de Doofpot haastig smooren,
En wort eerlang zo zwart als roet.
Zo is 't ook met des menschen herte,
Wanneer 't in hemel-liefde gloeid,
En uit de door'ne struik van smerte,
Gelyk een schoone Rooze bloeid;
Wanneer dat, leider werd omgeeven,
Van 't aardse Vat dat weelden hiet,
Verliest het licht zyn gloeiend leeven,
En zyne glori word tot niet.
ô Waarde Zielen blyft in 't schroomen,
En laat uw Eed'le vuurigheid,
Niet schand'lyk in verdooving komen
Door 't nietig Ding van dezen Tyd.
ô Vlees en bloed en werlds leeven,
Gy duist're Doofpot van 't gemoed,
Wat hebt gy menig Ziel omgeeven,
Tot nadeel van zyn Hemel-gloed!

ô Eed'le

ô Eed'le Ziel blyft onbeslooten,
 En haalt uw leevens lucht uit God,
 Zo werd het Eeuwig licht genooten,
 En word ontgaan de Helse Pot.

HOOGELIED VIII: 6.

Zet my als een Zegel op uw herte, als een Zegel op
 uwen arm : want de liefde is sterk als de dood : de
 iever is hart als het graf : haare koolen zyn vuuri-
 ge koolen, vlammen des H E E R E N.

MARKUS IV: 18, 19.

En deze zyn , die in de doornen bezaaid wor-
 den, [namelyk] de geene die het woord hooren.

En de zorgvuldigbeden dezer wereld, en de ver-
 leidinge des rykdoms, en de begeerlykbeden ontrent
 de andere dingen inkomende, verstikken het woord,
 en het word onvruchtbaar.

ROMEINEN VIII: 35, 36, 37, 38, 39.

Wie zal ons scheiden van Christus liefde ?
 Verdrukkinge, of benaauthheid, of vervolginge, of
 honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard ?

(Gelyk geschreeven is , Want om uwent wille
 worden wy den gantsen dag gedood : wy zyn geacht
 als schaapen der slachtinge.)

Maar

Maar in dezen allen zyn wy meer als overwinners, door hem die ons lief gebad heeft.

Want ik ben verzekert, dat noch dood, noch leeven, noch Engelen, noch Overheden, noch Machten, noch tegenwoordige, noch toekomende dingen,

Noch hoogte, noch diepte, noch eenig ander schepsel, ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus onzen Heere.

2 KORINTHEN VI: 1, 2.

En wy [als] mede-arbeidende bidden [u] ook dat gy de genade Gods niet te vergeefs en moogt ontfangen hebben.

Want hy zegt, In den aangenaamen tyd hebbe ik u verhoord, en in den dag der zaligheid hebbe ik u geholpen: ziet, nu is 't de wel aangenaame tyd, ziet nu is 't de dag der zaligheid.

HEBREËN XII: 15.

Toeziende dat niet iemand en verachtete van de genade Gods: dat niet eenige wortel der bitterheid opwaarts spruitende beroerte en maake, en door de zelve veele ontreinigt en worden.

DE KAS.

Verrot en mot Schat.

Jezus zeide tot hem, Zo gy wilt volmaakt zyn, gaa heen, verkoopt wat gy hebt, en geeft het den armen en gy zult eenen schat hebben in den Hemel: en kom herwaarts, volgt my. Matth: XIX: 21.

Op Figuur VII.

Daar is wat in, ô ja! maar och!
Verkeerde zin, wat is het doch!
Een prondelhoek van veele zaaken,
Die meestendeele vrucht'loos zyn,
Al is het wollig, zacht en fyn,
En glinst'rig om uw hert te raaken.
Het zy dan ook wat dat het zy,
't Is lap, en leur en voddery,
Daar 't edel hert aan leid gebonden,
Als in een huis der duisternis,
Zo dat het ook een winkel is,
Daar prondeling in werd gevonden.
Is 't moog'lyk, dat de hooge Ziel,
Op zulke laage Dingen viel,
Om zyne Ruime plaats te stoppen,
En laat de gunst van 't waare goed
Van buiten voor het toe Gemoed,
Met al zyn waardigheid staan kloppen!
Ruim uit den Drek, al was 't van Goud,
Uit uwen Kas, van Vlees en Hout,

Op d'Akkers die na nooddruft zuchten,
 Op dat den stank en vuile Mest,
 Verander' in het allerbest,
 Van kostelyke Zielen vruchten.

SPREUKEN XI: 28.

Wie op zynen rykdom vertrouwt, die zal vallen: maar de rechtvaardige zullen groenen als loof.

En Kapittel XXIII: 4, 5.

En vermoeid u niet om ryk te worden: staat af van uw' vernuft.

Zult gy uwe oogen laten vliegen op het geene dat niet en is? want het zal zich gewisselyk vleugelen maaken; gelyk een Arend die na den Hemel vliegt.

LUKAS XII: 33, 34.

Verkoopt het geene gy hebt, en geeft aalmoesse. Maakt u zelven buidels die niet verouden, eenen schat die niet af en neemt, in de hemelen, daar de dief niet by en komt, noch de motte en verderft.

Want waar uwen schat is, aldaar zal ook uw' herte zyn.

En Kapittel XVI: 9.

En ik zegge u-lieden, Maakt u zelven vrienden uit den onrechtvaardigen Mammon, op dat wanneer u ontbreken zal, zy u mogen ontfangen in de eeuwige tabernakelen.

JAKOBUS II: 13, 14, 15, 16.

Want een onbarmhertig oordeel [zal gaan] over de geene die geen barmhertigheid gedaan en heeft: en de barmhertigheid roemt tegen het oordeel.

Wat nuttigheid is het, myne broeders, indien iemand zegt, dat hy het geloove heeft, ende en heeft de werken niet? kan dat geloove hem zalig maaken?

Indiender nu een broeder of zuster naakt zouden zyn, en gebrek zouden hebben van dagelyks voedsel:

Eniemand van u tot haar zoude zeggen, Gaat heenen in vrede, word warm, en word verzaadigt: en gy-lieden en zoudet haar niet geeven de nooddrufstigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat?

En Kapittel V: 1, 2, 3.

Wel aan nu gy ryke, weend en huilt over uwe elendigheden, die over u komen.

Uwen rykdom is verrot, en uwe kleederen zyn van de motten gegeten geworden.

Uw goud en zilver is verroest: en haaren roest zal u zyn tot een getuigenisse, en zal uw' vlees als een vuur verteeren: gy hebt schatten vergadert in de laatste dagen.

DE KIST.

Noch kan 't niet houden.

Beter is weinig met de vreeze des HEEREN, dan een grooten schat ; en onruste daar by. Spreuken XV: vers 16.

Op Figuur VIII.

De Yz're, die zo trouw'lyk fluit,
Is Schatbewaarder van de buit :
ô Mensch ! bezorgt de Kist uws herten,
Dat ander' is maar Idelheid,
En gaat doch voort met dezen Tyd,
En laat noch na een knaagend smerten.
Maar 't Hert, het Edel menschen hert,
Dat dat een Kist van rykdom werd,
Bezorgd met veelderleije floten,
Voor Dievery van d'oude Slang,
En 's Werelds looze ommegang,
Zo mogt'er rykdom zyn genooten.
Want dat, dat is de rechte Kist,
Wiens leveranfi niet en mist,
In tyden van gebrek en noode,
Ja zelfs , in d'Uure van de Dood,
Als alle andere rykdom vlood,
Dan geld zyn stof, en munt voor Gode.

PSALM XXXVII: 16.

Het weinige, dat de rechtvaardige heeft, is beter als den overvloed veeler godloozen.

MATTH: VI: 19, 20, 21.

Vergaderd u geen schatten op der aarden, daar ze de motte en roest verderft, en daar de dieven doorgraaven en steelen.

Maar vergaderd u schatten in den Hemel, daar ze noch motte noch roest en verderft, en daar de dieven niet en doorgraaven, noch en steelen.

Want waar uwen schat is, daar zal ook uw herte zyn.

I TIMOTH: VI: 9, 10.

Doch die ryk willen worden, vallen in verzoeking en [in] den strik, en [in] veele dwaaze en schadelyke begeerlykheden, welke de menschen doen verzinken in verderf en ondergang.

Want de geldgierigheid is een wortel van alle quaad, tot welke sommige lust hebbende, zyn afgedwaald van het Geloove, en hebben haar zelven met veele smerten doorsteeken.

En Vers 17, 18, 19.

Den ryken in deze tegenwoordige wereld beveelt dat zy niet hoogmoedig en zyn, noch [haare] hoope en stellen op de ongestadigheid des rykdoms, maar op den leevenden God, die ons alle dingen rykelyk verleend om te genieten.

Dat zy weldaadig zyn, ryke worden in goede werken, gaarne mededeelende zyn, [en] gemeenzaam:

Leggende haar zelve weg tot eenen schat een goed fundament tegen't toekomstige, opdat zy't eeuwige leven verkrygen mogen.

HEBREEN XIII: 5, 6.

[Uwen] wandel zy zonder geldgierigheid: en zy't vergenoegt met het tegenwoordige. Want hy heeft gezegt, Ik en zal u niet begeeven, noch ik en zal u niet verlaaten.

Zo dat wy vrymoediglyk durven zeggen, De Heere is my een Helper, en ik en zal niet vreezen wat my een mensche zal doen.

D. E K A C H E L.

Door myding bevryd.

I. I.

Om dat gy het woord myner lydzaamheid bewaard hebt, zo zal ik ook u bewaaren uit de ure der verzoekingē, die over de geheele wereld komen zal, om te verzoeken die op de aarde wonen. Openbaaringe III: 10.

Op

Op Figuur I X.

Wanneer de Kouw, by winter tyd
In zyn ontfteeking vinnig-byt,
Dan gaat men dicht beslooten zitte
Met zyn bedryving en beslag,
Of wat het anders weezen mag,
En Tempert deze macht met hitte.
Der dingen Overmaat doet zeer,
Derhalven zoekt men tegenweer,
Op dat zy ons niet heel verdringen:
Dat dan, het wel bedaard verstand
Een Tegenweer houw by der hand,
In d'allergrootste en zwaarste dingen.
Een Tegenweer in tyd van nood,
Ja in de Uure van de Dood,
Wiens bovenmaate Drang moet wyken,
Voor 't Goed en wel geruft gemoed,
Door vast Geloof en Hoop gevoed,
Die Tegenweer zal winst bereiken,
En zetten 't Leven uit de Tyd,
In 't Temprament der Eeuwigheid

P S A L M XXXII: 6, 7.

Hierom zal u een ieder heilige aanbidden in vinders tyd; Ja in eenen overloop van groote wateren, zullen zy hem niet aanraaken.

Gy zyt my eene verberginge, gy behoed my voor benaauwtheid; gy omringt my met vrolyke gezangen van bevrydinge.

E N P S A L M LXXI: 3.

Weest my tot eenen rotssteen om daar in te wonen, om geduuriglyk daar in te gaan: gy hebt bevel gegeven om my te verlossen; want gy zyt myne steenrotze en myn burgt.

E N P S A L M XCI: 1, 2, 3, 4.

Die in de schuil-plaatse des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduwe des Almachtigen.

Ik zal tot den H E E R E zeggen: Myne toevlucht, en myne burgt: myn God, op welke ik vertrouwde.

Want hy zal u redden van den strik des vogelvangers: van de zeer verderfelyke pestilentie.

Hy zal u dekken met zyne vlerken, en onder zyne vleugelen zult gy betrouwen: zyne waarheid is een rondasse en beukelaar.

En PSALM CXIX: 113, 114, 115, 116.

Ik haate de quaade ranken , maar hebbe uwe Wet lief.

Gy zyt myne schuil-plaatse , en myn schild , op uw woord hebbe ik gehoopt.

Wykt van my , gy boosdoenders , dat ik de geboden mynes Gods moge bewaaren.

Ondersteund my na uwe toezegginge , op dat ik leve : ende en laat my niet beschaamt worden over myne boope.

SPREUKEN XVIII: 10.

De Naam des HEEREN is eene sterke toren : de rechtvaardige zal daar heenen loopen , en in een hoog vertrek gestelt worden.

En Kapittel XXVII: 12.

De kloekzinnige ziet het quaad , en [verbergd] zich : de slechte gaan heenen door , [en] worden gestraft.

SEPHAN: II: 3.

Zoekt den HEERE alle gy zachtmoedige des lands , die zyn recht werken : zoekt gerechtigheid , zoekt zachtmoedigheid , misschien zult gy verborgen worden in den dag des toorns des HEEREN.

DE POT.

Veeltyds te veel.

... I.L.

Werkt niet [om] de spyze die vergaat, maar [om] de spyze die blyft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des menschen u lieden geeven zal: want dezen heeft God de Vader verzegelt. Joannis VI: 27.

Op

Op Figuur X.

De Pot, werd daag'lyks niet vergeeten,
Maar gaat te vuur, en kookt de spys,
Op dat het lichaam heeft te Eeten,
En dat de lust verkrygt zyn eis.
Maar of het geestelyke leven,
Van d'arme Ziel geheel versmacht,
Daar word zo veel niet om gegeven,
En ook, byna, niet om gedacht.
Voor Hem te kookken en te braaden,
Dat zouw te grooten omflag zyn,
Hy mag zich onderwyl verzaaden,
Met kranke troost van valse schyn.
Wie zouw voor Hem de Tafel dekken?
Dat werk is niet de pyne waard,
De Wereld zouw dien Dienst begekken.
Zo wierd het lichaam maar bezwaard.
Als dat maar wel is aangezeten,
En heeft, by aanzien en gemak,
Maar wel te drinken en te eeten,
Dan rust den ouden Maaden-zak ;

Tot dat het afloopt aan een Ende,
 En dat de Dood zyn vuisten toond,
 Dan valt 'er Jammer en Elende,
 En 't leven wenst te zyn verschoond,
 Om dat het zich nu voelt gebeeten,
 Van Spyt, wyl 't noodigst' is vergeeten.

PSALM XXXVII: 18, 19.

De H E E R E kend de dagen der oprechten: en
 haare erfenisse zal in eeuwigheid blyven.

*Zy zullen niet beschaamd worden in den quaa-
 den tyd; en in de dagen des hongers zullen zy verza-
 digt worden.*

MATTH: V: 6.

*Zalig [zyn] die hongeren en dorsten [na] de ge-
 rechtigheid: Want zy zullen verzadigt worden.*

En Kapittel VII: 24, 25.

*Een iegelyk dan die deze myne woorden hoord,
 en dezelve doet, dien zal ik vergelyken by een voor-
 zichtig man, die zyn huis op een steenrotse gebouwd
 heeft.*

*En daar is slagregen nedergevallen, en de water-
 stroomen zyn gekomen, en de winden hebben ge-
 waaid, en zyn tegen het zelve huis aangevallen,
 en het en is niet gevallen, want het was op de
 steenrotse gegrond.*

LUKAS

LUKAS X: 41, 42.

En Jezus antwoordende zeide tot haar , Martha , Martha , gy bekommert en ontrust u over veele dingen :

Maar een ding is noodig : doch Maria heeft het goede deel uitgekooren , het welke van haar niet en zal weggenomen worden.

En Kapittel XII: 22, 23.

En hy zeide tot zyne Discipelen , Daarom zegge ik u , en zyt niet bezorgt voor uw' leeven , wat gy eeten zult , noch voor het lichaam , waar mede gy u kleeden zult.

Het leven is meer dan het voedsel , en het lichaam dan de kleedinge.

PHILIPPENZEN III: 19.

Welker einde is het verderf , welker God is de buik , en [welker] heerlykheid is in haare schande , dewelke aardse dingen bedenken.

Wat mag het baaten.

I.L.

*Zo wie nu het goed der wereld heeft , en ziet zynen
broeder gebrek hebben , en sluit zyn herte toe voor hem ,
hoe blyft de liefde Gods in hem. 1 Joan: III: 17.*

Op Figuur XI.

Die hong'rig in de keuken quam,
En in het omzien na verzaaden,
Veel leege Schotelen vernam,
Zyn Eet-luft zouw ze al versmaaden.
Want Een, al was hy slecht van stof,
Voorzien met opgediste spyze,
Verdienden achtbaarheid en lof,
Hy zouw ze boven allen pryze.
Wat vind men in des werelds huis
Veel leege Schotels van Gemoeden,
Den honger vind'er niemant t'huis
Om zyn begeerte mee te voeden.
Want deeld de mensch aan Gode mis,
En aan de Deugd, zo volgt het vraagen,
Of Hy geen leege Schotel is,
In wien geen Spys word opgedraagen?
De Schotel is dan 't Oogwit niet,
Maar slechts een Vat van 't waardig wezen:
Het Vlees is 't niet daar God op ziet,
Maar 't Geest'lyk Herte werd gepreezen.

MATTH: XXV: 28, 29, 30.

Neemt dan van hem het talent weg, en geeft het den geenen, die de tien talenten heeft.

Want een iegelyk die heeft [dien] zal gegeven worden, en hy zal overvloedig hebben: maar van den geene die niet en heeft, van dien zal genoomen worden ook dat hy heeft.

En den onnutten dienstknecht werpt uit in de buitenste duisternisse, daar zal weeninge zyn en knerzinge der tanden.

2 KORINTHEN IV: 6, 7.

Want God die gezegt heeft dat het licht uit de duisternisse zoude schynen, is de geene die in onze herten gescheenen heeft, om [te geeven] verlichtinge der kennisse der heerlykheid Gods in 't aangezicht van Jezus Christus.

Maar wy hebben dezen schat in aarden vaten, op dat de uitneementheid der kracht zy Godes, en niet uit ons.

TITUS III: 14.

En dat ook de onze leeren goede werken voor te staan tot noodig gebruik, op dat zy niet onvruchtbaar en zyn.

JAKOBUS II: 14, 15, 16, 17.

Wat nuttigheid is het , myne broeders , indien iemand zegt , dat hy het geloove heeft , ende en heeft de werken niet ? kan dat geloove hem zalig maaken?

Indien 'er nu een broeder of zuster naakt zouden zyn , en gebrek zouden hebben van dagelyks voedsel :

En iemand van u tot haar zoude zeggen , Gaat beenen in vrede , word warm , en word verzadigt : en gy-lieden en zoudet haar niet geeven de nooddrustigheden des lichaams , wat nuttigheid is dat ?

Alzo ook het geloove , indien het de werken niet en heeft , is by hem zelven dood.

2 PETRUS I: 5, 6, 7, 8.

En gy tot het zelve ook alle naarstigheid toebrengende , voegd by uw' geloove deugd , en by de deugd kennisse ,

En by de kennisse maatigheid , en by de maatigheid lydzaamheid , en by de lydzaamheid Godzaligheid ,

En by de Godzaligheid broederlyke liefde , en by de broederlyke liefde , liefde [tegen alle.]

Want zo deze dingen by u zyn , en [in u] overvloedig zyn , zy en zullen [u] niet leedig noch onvruchtbaar laten in de kennisse onzes Heeren Jezus Christus.

Dat het beklyve.

Is myn woord niet also , als een vuur , spreekt de HEERE? en als een hamer, [die] een steenrots te morsel slaat? Jeremias XXIII: 29.

Op Figuur XII.

Of schoon de vonken ryk'lyk quamen,
En 't tintel was niet by der hand,
Op dat zy haare wooning namen,
En maakten een gewenste brand,
Zo kost men vuur noch licht ontfteeke,
Op dat de naare duisternis
Met zyn bedekfel 't oog ontweeke,
En voorts geschied wat noodig is.
Het harde Hert word wel geslaagen,
Daar springen ook wel vonken uit,
Van overtuigde droeve vlaagen,
Tot wee en klaagelyk geluid:
Maar t'elkens zyn zy weêr verdweenen,
En 't Oog der Zielen blyft verblind,
Dewyl die vonk, tot licht verscheenen,
Ontrent het Hert geen Tintel vind.
Hoe lang dan zult gy acht'loos weeze,
En maaken geen bereiden grond,
Daar 't Vonkje van des Heeren vreeze
Zyn voedsel en verblyf in vond?

Bekruipt u geen bekommernisse,

Zo uw verzuim te lange wacht,
 Dat gy het Ecuwig licht mogt misse,
 En zat zo in de helse nacht?
 Nu is 't uw tyd om licht t'erlangen,
 Terwyl Gods Hand uw Hert noch slaat,
 Nu moet gy 't levens vonkje vangen,
 En maaken 't uwe Ziel tot baat.

J E R E M I A S II: 30.

Te vergeefs heb ik uwe kinderen geslaagen: zy en hebben de tucht niet aangenomen; u-lieder zwaard heeft uwe Profesten verteerd, als een verdervende leeuw.

En Kapittel V: 3.

O H E E R E, en [zien] uwe oogen niet na waarheid? gy hebt ze geslaagen, maar zy en hebben geen pyne gevoeld; gy hebt ze verteerd, [maar] zy hebben geweigert de tucht aan te neemen: zy hebben haare aangezichten harder gemaakt dan cene steenrotse, zy hebben geweigert zich te bekeeren.

M A T T H: XIII: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

En hy sprak tot haar veele dingen door gelykenissen, zeggende, Ziet een Zaaijer ging uit om te zaaijen.

En als hy zaaide viel een deel [zaads] by den weg: ende vogelen quamen, en aten dat zelve op.

En een ander [deel] viel op steenachtige [plaatsen,] daar het niet veel aarde en hadde, en het ging terstond op, om dat het geen diepte van aarde en hadde.

Maar als de Zonne opgegaan was, zo is het verbrand geworden, en om dat het geen wortelen hadde, is het verdord.

En een ander [deel] viel in de doornen: en de doornen wieffen op, en verstikten het zelve:

En een ander [deel] viel in de goede aarde, en gaf vrucht, het een honderd, het ander sestig, en het ander dertig [voud.]

Wie ooren heeft om te hooren, die hoore.

HEBREEN III: 7, 8.

Daarom gelyk de Heilige Geest zegt, Hedenindien gy zyne stemme hooret,

Zo en verhard uwe herten niet, gelyk [het geschied is] in de verbitteringe, ten dage der verzoeking, in de woestyne.

Ontfangt en houd.

I. L.

*Jezus' dan sprak wederom tot haar-lieden , zeggende,
Ik ben 't licht der wereld: die my volgt en zal in de duif-
ternisse niet wandelen , maar zal het licht des levens
hebben. Joannes VIII; 12.*

Op Figuur XIII.

De Kandelaar, daar toe gericht,
Op dat hy draag dat schoone licht,
Het geen de lange avond-ftonden,
Zo welbehaagelyk verklaard,
En alles in zich openbaard,
Dat in het Duifter lag bewonden:
Die is een waardigheid en puik,
Van nut en noodig Huis-gebruik:
Maar in 't aanzien'lyk Huis der Ziele,
Daar zo veel nood'loos huisraad is,
Daar teld men Hem doch veeltys mis,
Die 't waare licht des levens hiele;
Een welgeschiktheid in 't Gemoed,
Om vast te houden zulk een Goed,
Dat elk tot Heil is aangestookten.
Zo woond men acht'loos, Jaaren lank,
Tot struik'ling over stoel en bank,
En blyft in 't aardse donker spookten.

JEZAIAS XII: 35, 36.

En ik zal de blinde leiden door den weg, [dien] zy niet geweeten en hebben, Ik zal ze doentreedden door de paden, [die] zy niet geweeten en hebben: Ik zal de duisternisse voor haar aangezichte ten lichte maaken, en het kromme tot recht: deze dingen zal ik haar doen, en ik zalze niet verlaaten.

LUKAS XII: 35, 36.

Laat uwe lendenen omgordet zyn, en de kaarzen brandende.

En zyt gy den mensche gelyk, die op haaren Heere wachten, wanneer hy weder komen zal van de bruiloft, op dat als hy komt en klopt, zy hem terstont mogen open doen.

JOANNES XII: 35, 36.

Jezus dan zeide tot haar, Noch eenen kleinen tyd is 't licht by u-lieden: wandeld terwyle gy 't licht hebt, op dat de duisternisse u niet en bevange. En die in de duisternisse wandeld, en weet niet waar hy heenen gaat.

Terwyle gy 't licht hebt, gelooft in 't licht, op dat gy kinderen des lichts moogt zyn. Deze dingen sprak Jezus: en weg gaande verbergde hy hem van haar.

ROMEINEN XIII: 11, 12, 13, 14.

*En dit [zegge ik te meer] dewyle wy de gelegentheid des tyds weeten, dat het de ure is, dat wy nu
uit*

uit den slaap opwaaken : want de zaligheid is ons nu naarder , dan doe wy [eerst] geloofd hebben.

De nacht is voorby gegaan , ende de dag is naby gekomen . Laat ons dan afleggen de werken der duisternisse , en aandoen de wapenen des lichts .

Laat ons als in den dag , eerlyk wandelen , niet in brasseryen en dronkenschap , niet in slaapkameren en ontuchtigheden , niet in twist en rydigheid :

Maar doet aan den Heere Jezus Cbristus , ende en verzorgt het vlees niet tot begeerlykheden .

JAKOBUS I: 21.

Daarom afgelegt hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid , ontfangt met zachtmoedigheid het woord dat in [u] geplant word , het welk uwe zielen kan zalig maaken .

I PETRUS I: 13.

Daarom opschortende de lendenen uwes verstands , [en] nuchteren zynde , boopt volkomelyk op de genade die u toegebracht word in de openbaaringe van Jezus Cbristus .

I JOANNES I: 5, 6.

En dit is de verkondinge , die wy van hem gehoord hebben , en wy u verkondigen , dat God een licht is , en gants geen duisternisse in hem en is .

Indien wy zeggen dat wy gemeenschap met hem hebben , en wy in de duisternisse wandelen , zo liegen wy , ende en doen de waarheid niet .

DE KAARSSNUITER.

Door wegdoen krygen.

T.T.

*Alzo dan een iegelyk van u, die niet en verlaat alles
wat hy heeft, die en kan myn Discipel niet zyn. Lu-
kas XIV: 33.*

Op Figuur XIV.

Knypt van het Pit den Dooden-kop,
Zo helderd gy uw Kaars-licht op:
Nypt van uw Hert de Overdaade,
Die tot de lichte levens-schyn,
Niet dienstelyk noch noodig zyn,
Maar enkel hindernis en schade:
Want al wat boven nooddruft is,
Maakt in de Ziel een duisternis;
Hier toe bevind men traage handen,
Zo dat 'er veel in dezen tyd,
Gezeten zyn in somberheid,
Wyl haare kaars niet recht kan branden.
Het Licht dat puur en Enkel is,
En vry van alle duisternis,
Leerd ons het weg doen aller zaaken,
Die tussen God, het hoogste Goed,
En tussen 't menschelyk Gemoed,
Een duisternis en scheiding maaken.

JEZAIAS LVIII: 7, 8, 9, 10.

Is 't dat gy den hongerigen uw brood mede deeld, en de arme verdreevene in huis brengt? als gy eenen naakten ziet dat gy hem dekt, en dat gy u voor uw vlees niet en verbergt?

Dan zal uw licht voortbreeken als de dageraad, en uwe geneezinge zal snellyk uitspruiten: en uwe gerechtigheid zal voor uw aangezichte heenengaan: [en] de heerlykheid des HEEREN zal uwen achtertocht weezen.

Dan zult gy roepen, en de HEERE zal antwoorden, gy zult schreeuwen, en hy zal zeggen, ziet [hier] ben ik; zo gy uit het midden van u weg doet het jok, het uitsteeken des vingers, en het spreken der ongerechtigheid.

En zo gy uwe ziele opent voor de hongerigen, en de bedrukte ziele verzadigt; dan zal uw licht in de duisternisse opgaan, en uwe donkerheid zal zyn als de middag.

MATTH: V: 16.

Laat uw licht also schynen voor de menschen, dat zy uwe goede werken moogen zien, en uwen Vader die in de Hemelen is, verbeerlyken.

En Kapittel VI: 22, 23, 24.

De kaarze des lichaams is de ooge: indien dan uwe ooge eenvoudig is, zo zal uw geheel lichaam verlicht weezen.

Maar

Maar indien uw' ooge boos is , zo zal geheel uw lichaam duister zyn. Indien dan het licht dat in u is , duisternisse is , hoe groot [zal] de duisternisse [zelve zyn?]

Niemand en kan twee heeren dienen , want of hy zal den eenen haaten en den anderen lief hebben , of hy zal den eenen aanhangen , en den anderen verachten. Gy en kond niet Gode dienen en den Mammon.

MARKUS X: 21.

En Jezus hem aanziende beminde hem , en zeide tot hem , Een ding ontbreekt u , gaat heen en verkoopt alles wat gy hebt , en geeft het den armen , en gy zult eenen schat hebben in den hemel. En komt herwaards , neemt het kruis op , en volg my.

LUKAS XII: 33, 34, 35, 36.

Verkoopt het geene gy hebt , en geeft aalmoesse. Maakt u zelven buidels die niet en verouden , eenen schat die niet af en neemt , in de Hemelen , daar de dief niet by en komt , noch de motte en verderft.

Want waar uwen schat is , aldaar zal ook uw herte zyn.

Laat uwe lendenen omgordet zyn , en de kaarzen brandende.

En zyt gy den menschen gelyk , die op haaren Heere wachten , wanneer hy wederkomen zal van de bruiloft , op dat als hy komt en klopt , zy hem terstond mogen open doen.

Kend u zelven.

II.

Dewyle wy dan deze beloften hebben, Geliefde, laat ons ons zelven reinigen van alle besmettinge des vlees en des Geests, voleindigende de Heiligmaakinge in de vreeze Gods. 2 Korinthen VII: 1.

Op

Op Figuur XV.

Die dikmaal voor de Spiegel gaat,
En ziet hoe hem het hoofd al staat,
Uit zucht van idel welbehaagen,
Die zy gewaarschouwd, dat hy 't weet,
En boven alles niet vergeet,
Gods Woord, zyn Herte voor te draagen:
Die held're Spiegel, daar men ziet,
Of 't zelve zuiver is, of niet,
En waar de misgestalten zitte,
Op dat de smet word weg gedaan,
Door leet, berouw en Boete Traan,
En 't aangezicht verschynd in 't witte;
Voor 't Heilig Oog, dat alles ziet,
Van 't geen 'er is, en 't geen geschied,)
Hem tot behaagen en gevallen:
Dat brengt u Heil toe, voor geen Deel,
Maar Heil, van alles, en geheel,
Dat is de grootste Eer van allen.
Maar, wat om menschen werd gedaan;
Dat zal versmelten en vergaan,
En zyne Geur in stank verkeeren:

Dies eist de welbedachtzaamheid,
 Terwyl het voordeel voor ons leid,
 Dat wy ons Recht bespieg'len leeren.

JEZAIAS III: 16 — 24.

Vorder zeid de *HEERE*, *Daarom dat de dochteren Zions haar verbeffen, en gaan met uitgestreken halze, en lonken met de oogen: al gaande en trippelende daar heen en treden, en als of haare voeten gebonden waaren.*

Zo zal de Heere den schedel der dochteren Zions schurfdig maaken: en de HEERE zal haare schaamte ontblooten.

Ten zelven dage zal den Heere wegneemen den sieraad der kousbanden, en de netkens, en de maankens.

De riekdooskens, en de kleine ketenkens, en de glinsterende kleederen.

De hoofd-kroeninge, en de arm-versierselen, en de bindfelen, en de reuk-ballekens, en de oor-ringen.

De ringen, en de voorhoofd-sierselen.

De wissel-kleederen, en de mantelkens, en de boedekens, en de buidels.

De spiegels, en de fyne linnen deksels, en de hulle-doeken, en de sluijers.

En het zal geschieden, dat 'er voor specerye, stank zal zyn, en lossigheid voor eenen gordel, en kaalheid in plaatse van hairvlechten, en omgordinge eenes zaks in plaatse van eenen wyden rok: en verbrandinge in plaatse van schoonheid.

I KORINTHEN XIII: 11, 12.

Doe ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind: overleide ik als een kind: maar wanneer ik een man geworden ben, zo hebbe ik te niete gedaan het geene eens kinds was.

Want wy zien nu door eenen spiegel, in een duistere reden, maar alsdan [zullen wy zien] aangezicht tot aangezicht: nu kenne ik ten deele, maar alsdan zal ik kennen gelyk ook ik gekent ben.:

2 KORINTHEN III: 17, 18.

De Heere nu is de Geest: en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vryheid.

En wy alle met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren [als] in eenen spiegel aanschouwende, worden [na] het zelve beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

JAKOBUS I: 23, 24, 25.

Want zo iemant een hoorder is des woords, en niet een daader, die is een man gelyk, welke zyn aangebooren aangezichte bemerkt in eenen spiegel.

Want hy heeft hem zelven bemerkt, en is weg gegaan, en heeft terstond vergeeten hoedaanig hy was.

Maar die inziет in de volmaakte Wet, die der vryheid is, en daar by blyft, deze geen vergeetelyk hoorder geworden zynde, maar een daader des werks, deze, [zegge ik,] zal gelukzalig zyn in dit zyn doen.

Daar 't meest behoeft.

J. J.

*En daar en is geen schepsel onzichtbaar voor hem :
maar alle dingen zyn naakt en geopent , voor de oogen
des geenen met welken wy te doen hebben. Hebreë IV:
vers 13.*

Op

Op Figuur XVI.

Noch stof, noch vezel werd geleeden,
 Op nette en zindelyke kleeden,
 De Schuijer moet 'er daad'lyk by,
 Op dat Hy 't zuiver en ter deege,
 Aan alle zyden heus'lyk veege,
 Zo dat het niet oneerbaar zy,
 ô! Arme Ziel! zo veel vergeeten,
 Met gruis en pluis zo zeer bezeten,
 Wie weet hoe dat gy zyt versmaad,
 Voor 't klaar'ontzag'lyk Oog der Oogen,
 Dat scherp van straal, en onbedroogen,
 Door fierelyke kleed'ren gaat,
 En ziet hoe 't Herte staat van binnen,
 Dierhalven moet gy daar beginnen,
 Begeerd gy net geacht te zyn;
 Daar is den Schuijer wel van noode,
 Op dat het zuiver werd voor Gode,
 Daar past het Eerbaare en het Rein.

I PETRUS III: 3, 4.

Welker versiersel zy, niet het geene uiterlyk is,
 [bestaande] in het vlechten des hairs, en omhangen
 van goud, of van kleederen aan te trekken:

Maar de verborgen mensche des herten, in het
 onverderfelyk [versiersel] eens zachtmoedigen en
 stillen geests, die kostelyk is voor God.

DE KAPSTOK.

Het binnenste is 't meeste.

Doch dit zegge ik , Broeders , dat vlees en bloed het Koningryke Gods niet be-erven en kunnen , noch de verderfelykheid en be-erst de onverderfelykheid niet. 1 Korinthen XV: 50.

Op Figuur X V I I.

Heeft iemant Rok of Mantel an,
 Al ziet men geen van zyne leeden,
 Men zegt: daar gaat, of staat de Man;
 En dat passeert voor waare Reden.
 Maar is de Mantel of de Rok,
 (Hoe deftig, en hoe uitverkooren,)

Gehangen aan de Mantel-stok,
 Hy heeft de Naam van Man verlooren:
 De Ziel, met Vlees en Bloed bekleed,
 (Al ziet men niets van zyne deelen,)

Werd Mensch genaamt, gelyk men weet,
 Terwyl zyn krachten daar in speelen.
 Maar leid Hy 't Kleed des lichaams af,
 Zo gaat dat zelve uit zyn waarde,
 Die Hem de Naam van Menschheid gaf,
 En 't word verschooven in der aarde.

Dies is het geene dat men ziet,
 Aan 't Edel Beeld van 't mensch'lyk leven,
 Den Mantel, of het Boven-klied,
 Dat door de Dood werd afgeheven.

Wie zet zyn welbehaagen dan,
 (Door stômpe en ongescherpte zinnen,) ..
 Meer op den Mantel dan de Man,
 Om Schyn voor 't waare Zyn te minnen?

PSALM CIV: 29.

Verbergd gy uw aangezichte, zy worden verscbrikt:
 neemt gy haaren adem weg, zy sterven, en zy kee-
 ren weder tot haaren stof.

Boek der Wysheid IX: 15.

*Want het verderfelyke lichaam bezwaart de zie-
 le, en de aardse tabernakel drukt ter neder het veel
 bezorgende gemoed.*

ROMEINEN VIII: 8, 9, 10, 11.

*En die in den vleese zyn en kunnen Gode niet be-
 haagen.*

*Doch gy-lieden en zyt niet in den vleese, maar
 in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woond.
 Maar zo iemant den Geest van Christus niet en
 heeft, die en komt hem niet toe.*

*En indien Christus in u-lieden is, zo is wel 't
 lichaam dood om der zonden wille: maar de geest
 is leeven om der gerechtigheid wille.*

*En indien de Geest des geenen die Jezus uit den
 dooden opgewekt heeft, in u woond, zo zal hy die
 Chris-*

Christus uit den dooden opgewekt heeft , ook uwe sterfelyke lichaa men leevendig maaken , door zynen Geest die in u woond.

I KORINTHEN III: 16.

En weet gy niet dat gy Gods Tempel zyt , en de Geest Gods in u-lieden woond ?

En Kapittel VI: 19.

Of en weet gy niet dat u-!ieder lichaam een Tempel is des Heiligen Geests , die in u is , dien gy van God hebt , en [dat] gy uwes zelfs niet en zyt ?

2 KORINTHEN VI: 16.

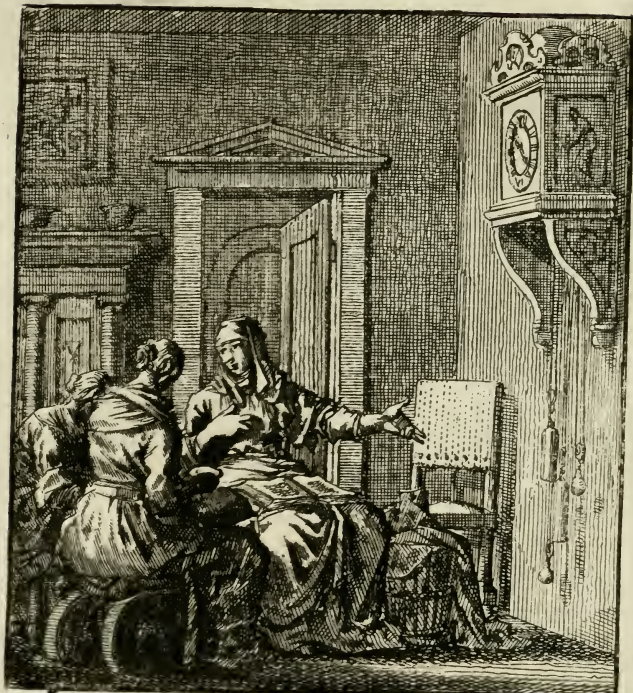
Want gy zyt de Tempel des levendigen Gods : gelykerwys God gezegt heeft , Ik zal in haar woonen , en ik zal onder [haar] wandelen : en ik zal haar God zyn , en zy zullen my een volk zyn.

2 PETRUS I: 13, 14.

En ik achte het recht te zyn , zo lange ik in dezen tabernakel ben , dat ik u opwekke door vermaninge :

Alzo ik weet dat de aflegginge mynes tabernakels baast zyn zal , gelykerwys ook onze Heere Jezus Christus my heeft geopenbaart.

Leevendig , door laft.

I.L.

Zo dan , myne geliefde Broeders , zyt standvastig , onbeweeeglyk , altyd overaloeag zynde in het werk des Heeren , als die weetet dat uwen arbeid niet idel en is in den Heere . 1 Korinthen XV : 58.

Op

Op Figuur XVIII.

Haald gy niet op het zwaar gewicht,
't Horlogie zal niet langer leeven,
Noch aan het Oor, noch aan 't gezicht,
Tot uw gebruik zyn dienst meer geeven.
ô Mensch! vergeet gy aan 't Gemoed,
't Gewicht der Zielen op te trekken,
't Is stil, gelyk het Uurwerk doet,
En weet van wyzen noch van wekken.
Dan leeft het niet maar is als dood,
En gy vergift uw schoone uren,
Te schandelyk, te slecht en snood,
In dingen die niet Eeuwig duuren.
En als 't dan Eind'ling word zo laat,
Dat duisternis begint te wenken,
En dat het aan een sterven gaat,
Begint men om 't Gewicht te denken:
Dan legt het als een Loot op 't hert,
Dan haald men 't op, dan komt 'er leeven,
Doch 's leevens Dag is al te vert,
En 't noodig werk is niet bedreeven.

Daarom, die dit van And're ziet,
 Laat u 't Gewicht van groote zaaken,
 Dat Zaligheid der Zielen hiet,
 't Gemoed in Gode leevend maaken.

PSALM XXXIX: 5, 6, 7, 8.

HEERE maakt my bekend myn einde, en welke de maate myner dagen zy; dat ik weete hoe vergankelijk ik zy.

Ziet, gy hebt myne dagen een hand breed gestelt, en myn leeftyd is als niet voor u; immers is een ieder mensche, [hoe] vast hy staat, enkelidelheid, Sela.

Immers wandelt de mensche [als] in een beeld, immers woelenze idelyk: men brengt by een, en men weet niet wie 't na zich neemen zal.

En nu wat verwacht ik, ô Heere? myne hoope die is op u.

2 KORINTHIEN III: 4, 5, 6.

En zodaanig een vertrouwen hebben wy door Christus by God.

Niet dat wy van ons zelven bequaam zyn iet te denken, als uit ons zelven: maar onze bequaamheid is uit God:

Die ons ook bequaam gemaakt heeft [om te zyn] Dienaars des Nieuwen Testaments, niet der Letter, maar

maar des Geests. Want de Letter dood, maar de Geest maakt leevendig.

En Kapittel IV: 16, 17.

Daarom en vertraagen wy niet : maar hoewel onze uitwendige mensche verdorven word, zo word nochtans de inwendige vernieuwd van dage tot dage.

Want onze lichte verdrukkinge, die zeer haast voorby [gaat,] werkt ons een gants zeer uitnemend eeuwig gewichte der heerlykheid:

EPHEZEN V: 15, 16.

Ziet dan hoe gy voorzigtelyk wandeld: niet als onwyze, maar als wyze.

Den tyd uitkoopende, dewyle de dagen boos zyn.

PHILIPPENZEN II: 12, 13.

Alzo dan, myne geliefde, gelyk gy alle tyd gehoorzaam geweest zyt, niet als in myne tegenwoordigheid alleen, maar veel meer nu in myn afwezen, werket uwes zelfs zaligheid met vreeze en beeven.

Want het is God die in u werkt beide het willen en het werken, na [zyn] welbehaagen.

68 HET LEERZAAM
DE SCHILDERY.

Het lykt wat.

J.L.

*Dewyle wy niet en aanmerken de dingen die men ziet,
maar de dingen die men niet en ziet. Want de dingen
die men ziet zyn tydelyk, maar de dingen die men niet
en ziet zyn eeuwigh. 2 Korinthen IV: 18.*

Op

Op Figuur XIX.

De Schildery is maar een schyn,
Van Dingen die in 't wezen zyn:
Van haare Fruit kund gy niet Eeten,
Uit haaren Mond kund gy niet weeten.
Zo is de gantse zichtbaarheid,
Van 't welbehaagen dezer tyd,
De wereld met haar doen en weelden,
Als schaduwen en doode beelden:
De Geest word van haar niet voldaan,
De Ziel kan uit haar niet verstaan,
Tot nut en dienst van 't waare leven,
Om voedsel, of vermaak te geeven.
Het is een schyn-goed daar de hand
In 't grypen nimmermeer iet vant;
Die hand, die 't Hert zoekt toe te voegen,
Het waare wezentlyk genoegen.
Want d'arme Ziel, uit d'Eeuwigheid,
Kan met het wezen dezer tyd,
Haar Eeuw'gen hunger niet verzaaden:
Dies moet men 't Schildery versmaaden,
Op dat men na het Wezen vat,
Zo komt men tot de rechte schat.

ROMEINEN XII: 2.

Ende en word dezer wereld niet gelykformig ,
 maar word veranderd door de vernieuwinge uwer
 gemoeds , op dat gy moogt beproeven welke de goede ,
 en welbehaagende , en volmaakte wille Gods zy.

En Kapittel XIV: 17, 18, 19.

*Want het Koningryke Gods en is niet spyze en
 drank , maar rechtvaardigheid en vrede , en blyd-
 schap , door den heiligen Geest.*

*Want die Christus in deze dingen diend , is Gode
 welbehaagelyk , en aangenaam den menschen.*

*Zo dan laat ons najaagen 't geene tot den vrede ,
 en 't geene tot de slichtinge onder malkanderen
 [diend.]*

KOLOSSENZEN II: 20, 21, 22, 23.

*Indien gy dan met Christus de eerste beginselen
 der wereld zyt afgestorven , wat word gy , gelyk
 of gy in de wereld leefdet , met Inzettingen be-
 last?*

*[Namelyk] en raakt niet , noch en smaakt niet ,
 noch en roerd niet aan :*

*Welke dingen alle verderven door het gebruik ,
 [ingevoert] na de geboden en leeringen der men-
 schen :*

De-

De welke wel hebben eene [schyn-] reden van wysheid in eigenwilligen [Gods] dienst, en nedrigheid, en [in] het lichaam niet te spaaren, [doch] en zyn niet in eenige waarde, [maar] tot verzaadinge des vlees.

En Kapittel III: 1, 2.

Indien gy dan met Christus opgewekt zyt, zo zoekt de dingen die boven zyn, daar Christus is zittende aan de rechter-[hand] Gods:

Bedenkt de dingen die boven zyn, niet die op de aarde zyn.

I JOANNES II: 15, 16, 17.

En hebt de wereld niet lief, noch 't geene in de wereld is: zo iemant de wereld lief heeft, de liefde des Vaders en is niet in hem.

Want al dat in de wereld is [namentlyk] de begeerlykheid des vlees, en de begeerlykheid der oogen, en de grootsheid des leevens, en is niet uit den Vader, maar is uit de wereld.

En de wereld gaat voorby, en haare begeerlykheid, maar die den wille Gods doet, blyft in der eeuwigheid.

DE BOEKE-KAS.

Waar toe zo veel?

J.L.

En dat in de goede aarde [valt] zijn deze, die het Woord gehoord hebbende, het zelve in een eerlyken goed herte bewaaren, en in volständigkeit vruchten voortbrengen. Lukas VIII: 15.

Op

Op Figuur XX.

Een Boek, gedrukt in 't Hert als was,
 Is meer als duizend in de kas:
 Want, duizend, tot vermaak der oogen,
 Waar door de zinnen zich verhoogen,
 Als waar men wys en zeer geleerd,
 En wierd dieswegen ook ge-eerd,
 Die doen geen voordeel; maar, dat Eene,
 Waar in Gods Wil ons is verscheene,
 Op dat het menschelyk Gemoed,
 Geleid wierd tot het hoogste Goed,
 Door deze lessèn na te jaagen;
 Die dat weet in zyn Hert te draagen,
 Gelyk zyn kostelykste Schat,
 Die heeft de Wysheid recht gevat;
 Niet om ge-eerd te zyn van menschen;
 Maar, om, na 't innerlyke wenschen,
 Te kiezen, uit het Al en Veel,
 Het Eenig Een, het Beste Deel.

MALACHIAS III: 16.

Alsdan spreken die den H E E R E vreezen,
 een ieder tot zynen naasten: de H E E R E merkt
 'er doch op, en hoord, en daar is een gedenk-boek
 voor zyn aangezichte geschreeven, voor de geene die
 den H E E R E vreezen, en voor de geene die aan
 zynen Naame gedenken.

D E L U I W A G E N .

De binnenplaats niet mis.

Naaket tot God, en hy zal tot u naaken. Reinigt de banden, gy zondaars, en zuivert de herten, gy dubbelhertige. Jakobus IV: 8.

Op Figuur XXI.

De treden van de vuile voet,
Doen 't, dat de Schrobber zuiv'ren moet:
Maar, ach! wat loopen daar al voeten,
Door 't open ongeslooten hof,
Van 't Huis des Herten op en of,
Van veel die daar niet weezen moeten!
Van voor, van achter, van de zy,
Met Modder, Drek, en kladdery,
Van ongebaande en diepe wegen;
Van Oost, van West, van hier en daar,
Den gantsen dag zo voor en naar,
Van Markt, van straaten en van steegen.
En niet alleen van 's werelds wyk,
Maar voeten uit het helse ryk,
Ja klauwen ende draake pooten,
Bemorst en vuil van duivels drek,
En maaken elk een tree een vlek,
Van Satan en zyn mee-genooten.
En deze Grond, zo vuil begaan,
Blyft ongeschropt en ongedaan:

Dat moet 'er uitzien voor Gods oogen!

Terwyl men 't Huis voor 't Vlees gebouwd,
Wel netjes, schoon en zind'lyk houd,
Hoe is de arme mensch bedroogen!

I SAMUEL XVI: 7.

Doch de H E E R E zeide tot Samuel, *En ziet
zyn gestalte niet aan, nochte de hoogte zyner sta-
tuure, want ik hebbe hem verworpen: want het en
is niet gelyk de mensche ziet, want de mensche ziet
aan, dat voor oogen is, maar de H E E R E ziet
het herte aan.*

PSALM VII: 10.

*Laat doch de boosheid der godloozen een einde
neemen, maar bevestigt den rechtvaardigen, gy die
de herten en nieren beproeft, ô rechtvaardige God.*

JEREMIAS XVII: 9, 10.

*Arglistig is het herte, meer dan eenig ding, ja
doodlyk is het: wie zal het kennen?*

*Ik de H E E R E doorgronde het herte, [en]
proeve de nieren: en dat, om eenen iegelyken te
geeven na zyne wegen, na de vrucht zyner han-
delingen.*

EZECHIEL XVIII: 30, 31, 32.

Daarom zal ik urichten, ó huis Israëls, eenieder na zyne wegen, spreekt de Heere H E E R E: Keert weder, en bekeert u van alle uwe overtredingen, zo en zal de ongerechtigheid u niet tot eenen aanstoot worden.

Werp u van u weg alle overtredingen, waar door gy overtreeden hebt, en maakt u een nieuw herte, en eenen nieuwen geest: want waarom zoud gy sterfen, ó huis Israëls?

Want ik en hebbe geen lust aan den dood des stervenden, spreekt de Heere H E E R E: daarom bekeerd u, en leevet.

JAKOBUS I: 21, 22.

Daarom afgelegt hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontfangt met zachtmoedigheid het woord dat in [u] geplant word, het welk uwe zielen kan zalig maaken.

En zyt daaders des woords, en niet alleen hoorders, u zelven met valse overiegginge bedriegende.

OPENBAARINGE II: 22: 23.

Ziet, ik werpe haar te bedde, en die met haar overspel bedryven, in groote verdrukkinge, zo zy haar niet en bekeeren van haare werken.

En haare kinderen zal ik door de dood ombrengen: en alle de Gemeenten zullen weeten, dat ik ben die nierven en herten onderzoeken. En ik zal u lieden geeven een iegelyk na uwe werken.

DE RAAGBOL.

't Zit in de hoeken.

L.L.

Zalig [zyn] de reine van herten: Want zy zullen God zien. Matth: V: 8.

En een iegelyk die deze hoope op hem heeft, die reinigt hem zelve, gelyk hy rein is. 1 Joannes III: 3.

Op

Op Figuur XXII.

De Raager gaat omheene zoeken,
 D'onzuiverheden in de hoeken,
 Wyl dat de reine huis'lykheid
 Zich niet alleenig houd te vreden,
 Dat langs de vloer, en voorts beneden,
 Het huis niet overhoop en leid:
 Zo ook het hertelyk bekeeren,
 Schikt niet alleen, na zyn begeeren,
 De grove stukken aan een kant,
 Maar ziet ook na suptiele dingen,
 Voor morsige oogen slechts geringe,
 En raagdze uit met zyne hand.
 Het weefzel van de snoode Spinnen,
 Dat hangt en zit in al de zinnen,
 Daar stof en vuilis in vergaard,
 Zo werd het steeds opmerkzaam leven,
 De naam van zind'lykheid gegeven,
 En 't Zielen-huis zyn Eer bewaard.

I PETRUS I: 14, 15, 16.

Als gehoorzaame kinderen, en word niet gelyk-
 formig den begeerlykheden, die te vooren in uwe on-
 weetentheid waaren.

Maar gelyk hy die u geroepen heeft heilig is, [zo]
 word ook gy zelve heilig in al [uwen] wandel.

Daarom dat 'er geschreeven is, zyt heilig, want
 ik ben heilig.

HET SPINNEWIEL.

Ziet verder.

I.L.

Haare webben en deugen niet tot kleederen, en zy en zullen haar zelven niet kunnen dekken met haare werken: haare werken zyn werken der ongerechtigheid, en een maakfel des wrevels is in haare handen. Jezaias LIX:6.

Op

Op Figuur XXIII.

Wat word'er moeiten aan besteed,
Eer 't Vlas veranderd in een kleed :
En 't kleed tot Eeuwig welbehaagen,
Dat wouw den achteloozen mensch,
Wel hebben door een bloote wens,
Om tot een bruilofts-kleed te draagen.
Maar zo men zo veel moeiten doet,
Aan 't aardse kleed, voor vlees en bloed,
Zo mag men, om de Ziel te kleeden,
Voorzichtig, van een vroeg begin,
Zyn leeven lang, Jaar uit, Jaar in,
Wel aan dat kleed der Zielen Reeden.
En die zo niet en is gezind,
Wat baat het of hy vlytig spind?
Zyn Webbens, en zyn Kas vol linden,
Die zal hy in het ander land,
Als hem de Dood ter Zielen band,
Niet tot behoorlyk Dekfel vinden.
Maar heeft hy 't Zielen-kleed bereid,
Dat voerd hy meê, uit deze Tyd,

En zyne moeiten zal gedyen,
 Want dat is 't blyfelyk Gewaad,
 Dat nooit in Eeuwigheid vergaat,
 't Sieraad der zaal'ge Hemel-ryen.

JOB VIII: 13, 14, 15.

Alzo zyn de paden aller die God vergeeten : en de verwachtinge des huichelaars zal vergaan.

Van den welken zyne hoope walgen zal: en zyn vertrouwen zal zyn een huis der spinnekoppe.

Hy zal op zyn huis leunen, maar het en zal niet bestaan, hy zal hem daar aan vast houden, maar het en zal niet staande blyven.

MATTH: XXII: 9, 10, 11, 12, 13.

Daarom gaat op de uitgangen der wegen, en zo veele als gy 'er zult vinden, roept ze tot de bruiloft.

En dezelve dienstknechten uitgaande op de wegen, vergaderden alle die zy vonden, beide quade en goede, en de bruiloft wierd vervult met aanzittende [gasten,]

En als de Koning ingegaan was, om de aanzittende [gasten] te overzien, zag hy aldaar een mensche, niet gekleed [zynde] met een bruilofts-kleed.

En zeide tot hem, Vriend, hoe zyt gy hier ingeko-

gekomen, geen bruilofts-kleed [aan] hebbende? En hy verstomde.

Doe zeide de Koning tot de dienaars, bindet zyne handen en voeten, neemt hem weg, en werpt [hem] uit in de buitenste duisternisse: Daar zal zyn weeninge en knerzinge der tanden.

OPENBAARINGE III: 17, 18.

Want gy zegt, Ik ben ryk, en verrykt geworden, ende en hebbe geens dings gebrek: en gy en weet niet dat gy zyt ellendig, en jammerlyk, en arm, en blind, en naakt.

Ik raade u dat gy van my koopt goud, beproeft komende uit het vuur, op dat gy ryk moogt worden: en witte kleederen, op dat gy moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard en worde: en zalfst uwe oogen met oogen-zalve, op dat gy zien moogt.

En Kapittel XIX: 7, 8.

Laat ons blyde zyn, en vreugd bedryven, en hem de heerlykheid geeven: want de Bruiloft des Lams is gekomen, en zyn wyf heeft haar zelven bereid.

En haar is gegeven, dat zy bekleed worde met rein en blinkende fyn lynwaat: want dit fyn lynwaat zyn de rechtvaardigmaakingen der heiligen.

Immers het waardigste.

I.L.

*Verbergd uw aangezicht van myne zonden: en delg
uit alle myne ongerechtigheden. Schept my een rein herte,
ô God: en vernieuwd in het binnenste van my eenen
wasten geest. Psalm LI: 11, 12.*

Op

Op Figuur XXIV.

Het Kleed word weder schoon : maar hoe?
Het gaat niet zonder lyden toe :
Niet zonder water , vuur en looge ;
Maar 't moet door deze fcherpte gaan ,
Zal 't van zyn vuilheid zyn ontdaan ,
En welbehaag'lyk voor de Ooge.
Veel vuile Zielen in 't gemien ,
Die deze zuivering ontzien ,
Vertroosten haar met deze droomen ;
Dat zy zo morfig en zo gruis ,
In 't allerzindelykfte huis ,
Doch zullen werden opgenoomen :
Of zuiver worden met een wens :
En zonder leed van d'Oude menfch ,
Door gunft , vergeeving en genade :
Als zaid' het vuile linnen kleed ,
Ik wil wel fchoon zyn , zonder leed :
Dat zouw de zuiver-hand verfmaade.
Genaden is 'er , ongemeen ,
Maar gy begeert ze om u heen ,

En

En keerd ze met geweld van binne,
 Op dat zy 't vuil' onwaardig ding
 Van aardse lust niet uit en dring,
 En in uw Ziel een plaats gewinne.

Blyft eens voor deze Spiegel staan,
 En denkt hoe 't met u af zal gaan.

JEZAIAS I: 16, 17, 18.

Wasset u, reiniget u, doet de boosheid uwer handelingen van voor myne oogen weg, laat af van quaad te doen.

Leeret goed doen, zoekt het recht, helpt den verdrukten: doet den Weezenrecht, handeld de twistzaake der Weduwen.

Komt dan, en laat ons i'zaamen rechten, zeid de H E E R E: Al waaren uwe zonden als scharlaken, zy zullen wit worden als sneeuw, al waaren zy rood, als karmozyn, zy zullen worden als [witte] wolle.

EZECHIEL XXXVI: 25, 26.

Dan zal ik rein water op u sprengen, en gy zult rein worden: van alle uwe onreinigheden, en van alle uwe drek-goden zal ik u reinigen.

En ik zal u een nieuw herte geeven, en zal eenen nieuwen geest geeven in 't binnenste van u: en ik zal

zal het steenen herte uit uw vlees wegneemen, en zal u een vleesch herte geeven.

HEDREEN X: 21, 22, 23.

En [dewyle wy hebben] een grooten Priesler over het Huis Gods:

Zo laat ons toegaan met een waarachtig herte, in volle verzekertheid des geloofs, [onze] herten gereinigt zynde van de quaade konscientie, en het lichaam gewassen zynde met rein water:

Laat ons de ontwankelbaare belydenisse der hoope [vast] houden: (want die het belooft heeft is getrouw.)

JAKOBUS IV: 8, 9, 10.

Naaket tot God, en hy zal tot u naaken. Reinigt de handen, gy zondaars, en zuivert de herten, gy dubbelhertige.

Draagdt u als elendige, en treurt ende weend, uw' lacchen worde veranderd in treuren, en [uwe] blydschap in bedroeftheid.

Vernederd u voor den Heere, en hy zal u verhoogen.

't Moet dicht geslooten zyn.

I.L.

En deze zyn, die by den weg [bezaaid worden,] daar in het woord gezaaid word: en als zy het gehoord hebben, zo komt de Satan terstond, en neemt het woord weg, 't welk in haare herten gezaaid was. Markus IV: 15.

Op Figuur XX V.

Den Emmer houd : maar , was 't een Mand,
 Het zeeg 'er uit , aan alle kant ;
 Daar hoeft men 't kind niet van te reppen ,
 Hoewel de Oude naauw'lyks weet ,
 Dat hy zyn leven lang besteed ,
 Om water met een Mand te scheppen.
 Dat water van Gods Heilig Woord ,
 Dat hy geduurig hoord en hoord ,
 Maar laas zyn herten-vat is open ,
 En 't gaat , gelyk het Spreekwoord luid ,
 Het een oor in , en 't aâr weêr uit ,
 Steeds is 't hem altemaal ontloopen.
 Zo blyft het huis vast ongeklaard
 Terwyl men menigmaal verjaard ,
 En komt niet tot een recht gevoelen ,
 Op dat men 't open vat eens sluit ,
 En schept een heilig water uit ,
 Om 't vuil der Zielen af te spoelen.

JEZAIAS XL: 15.

Ziet de volkeren zyn geacht als een druppel van
 eenen emmer , en als een stofken van de weeg-schaale.

JAKOBUS I: 25.

*Maar die in ziet in de volmaakte wet die der vry-
 heid is , en daar by blyft , deze geen vergeetelyk hoor-
 der geworden zynde , maar een daader des werks ,
 deze , [zegge ik] zal gelukzalig zyn in dit zyn doen.*

Het leven uit de dood.

I.L.

*Voorwaar, voorwaar zegge ik u, Indien het terwen-
graan in de aarde niet en valt en sterft, zo blyft het zel-
ve alleen : maar indien het sterft, zo brengt het veel
vrucht voort. Joannes XII: 24.*

Op Figuur XXVI.

Zo iemant, afgericht, op 't spaaren,
 Zyn Oli, om het Avond-licht,
 Niet wouw verliezen maar bewaaren,
 Die zat in 't duister, by 't gezicht.
 't Was wonderlyk, in veeler Oogen!
 Maar ziet eens in de Wereld om,
 Hoe veel 'er net zo zyn bedroogen,
 Door Gierigheid zo blind en dom,
 Dat zy niet willen overgeeven,
 De Wereld en dat in haar is,
 Op dat zy 't licht van 't Eeuwig leven
 Verkreegen voor die Duisternis:
 Want daar het eene gaat verlooren,
 Daar word het ander uit gebooren.

W ant zo wie zyn leven zal willen behouden, die
 zal 't zelve verliezen, maar zo wie zyn leven zal
 verliezen om mynent wille, en [om] des Evangeliums
 [wille], die zal 't zelve behouden.

EPHEZEN IV: 22, 23, 24.

[Te weeten] dat gy zoudet afleggen, aangaande
 de voorige wandeling, den ouden mensche, die ver-
 dorven word door de begeerlykheden der verleidinge.

En dat gy zoudet vernieuwt worden in den geest
 uwes gemoeds,

En den nieuwen mensche aandoen, die na God ge-
 schapen is in waare rechtvaardigheid en heiligheid.

HET LEERZAAM DE BLAASBALK.

Terwyl 't noch vonkt.

*En ik zegge , wandeld door den Geest , ende en vol-
brenge de begeerlykheid des vleesches niet. Galaten V: 16.*

Op Figuur XXVII.

Daar smeuld een Vuurtje, geef wat lucht,
Zo baard het u zyn schoone vrucht,
Tot warmte of gebruik van 't Eeten :
Doch 't geen dat op uw haardstee legt,
Dat komt, eerlange wel te recht,
Maar dat, daar 't hert van is bezeten,
Dat smeuld en rookt wel jaaren lang,
En raakt niet eensjes aan de gang,
Van branden, en een vlamvend leeven :
Dat vuur van 't overtuigt gemoed,
Dat knaagd en klaagd met zynen gloed,
Dat moest men lucht des leevens geeven.
Maar neen, de Blaasbalk tot de lucht,
Die is verstopt met aardse zucht,
Of legt in eene hoek versmeeten.
Daar is wat anders op de baan,
Om handen aan het werk te slaan,
Zo dat zyn dienst maar blyft vergeeten.
ô Mensch, geef lucht, geef haastig lucht,
Eer gy uw acht'loosheid bezucht,

Blaaft op, het Vuur van uw geweeten,
 Op dat het doorbreek tot een vreugd,
 En vlamd van vroomigheid en deugd,
 Zo zult gy van de vruchten eeten.

PSALM LI: 13.

En verwerpt my niet van uw aangezicht: ende en
 neemt uwen Heiligen Geest niet van my.

LUKAS XI: 13.

*Indien dan gy die boos zyt, weet uwe kinderen
 goede gaaven te geeven, hoe veel te meer zal de
 hemelse Vader den heiligen geest geeven den geenen
 die hem bidden?*

En Kapittel XII: 35.

*Laat uwe lendenen omgordet zyn, en de kaarsen
 brandende.*

ROMEINEN VIII: 8—14.

*En die in den vleese zyn en kunnen Gode niet be-
 haagen.*

*Doch gy-lieden en zyt niet in den vleese, maar
 in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woond.
 Maar zo iemant den Geest van Christus niet en
 heeft, die en komt hem niet toe.*

En

En indien Christus in u-lieden is , zo is wel 't lichaam dood om der zonden wille : maar de geest is leeven om der gerechtigheid wille.

En indien de Geest des geenen die Jezus uit den dooden opgewekt heeft , in u woond , zo zal hy die Christus uit den dooden opgewekt heeft , ook uwe sterfelyke lichaaamen leevendig maaken , door zynen Geest die in u woond.

Zo dan , Broeders , wy zyn schuldenaars niet den vleese , om na den vleese te leeven.

Want indien gy na den vleese leeft , zo zult gy sterven : maar indien gy door den Geest de werkingen des lichaams doodet , zo zult gy leeven.

Want zo veele als 'er door den Geest Gods geleidet worden , die zyn kinderen Gods.

En Kapittel XII : 11.

Zyt niet traag in het bemaarstigen. Zyt vuurig van geeste. Diend den Heere.

EPHEZEN V : 14.

Daarom zegt hy , Ontwaakt gy die slaapt , en staat op uit den dooden , en Christus zal over u lichten.

HET LEERZAAM DE SULFER - BAK.

Na de materie is de werking.

*En de sterke zal weezen tot grof vlas, en zyn werk-
meester tot eene vonke, en zy zullen beide t'zaamen bran-
den, en daar en zal geen uitbluffer weezen. Jezaias I:
vers 31.*

Op Figuur XXVIII.

Als Vuur en Swavel t'zaamen komen,
Zo word 'er haast een vlam vernoomen:
Zo zyn de zonden van een land,
Als die ten vollen zyn gebooren,
Bereiken zy Gods vuur'ge Tooren,
Die zet het in de lichte brand.
ô Menschen leerd des Heeren vreezen,
Om niet als Sulfer-stof te weezen,
Maar als een onverbrand'lyk Goud,
Dat door den Oven kan passceere,
Zo, dat het vuur hem niet en deere
En hy zyn fixe wezen houd.
ô Sulfer, waard om voor te schroomen,
Eerst uit de Swavel-poel gekomen,
Wat heeft de list die 't quaad begeerd,
Door zyn bedriegelyke kunsten,
Met haat, in schyn van groote gunsten,
Zo menig hert met u besmeerd!
Hoe zal dat aan een Einde raaken,
Als zy Gods Tooren-vuur genaaken,
Aan 't groote Einde dezer tyd!

Daár dreigd een vuur van alle vuuren,
 Daar dreigd een brand van Eeuwig duuren,

O Wee, ô wach, van ach! en spyt!
 ô Dorre zielen, vet van zonden,
 Die, als een Zwavelstok bevonden,
 Verwachten moet dat dreigend quaad,
 Ziet noch, by tyds, uit beter Oogen,
 En zoekt uit al uw Ziels vermogen,
 By d'Allerhoogste hulp en raad,
 Op dat gy deze slag ontgaat.

J E Z A I A S X X X I V : 8, 9, 10.

Want het zal zyn de dag der wraake des H E E-
 R E N, een Jaar der vergeldingen, om Sions twiſt-
 zaake.

*En haare beeken zullen in pik verkeert worden;
 en haar ſlof in zwavel: ja haare aarde zal tot
 brandende pik worden.*

*Het en zal des nachts, noch des daags niet uit-
 gebluſt worden, tot in der eeuwigheid zal haaren
 rook opgaan: van geſlachte tot geſlachte zal het
 woest zyn, tot in eeuwigheid der eeuwigheden en
 zal niemand daar door gaan.*

M A L A C H I A S : I V : 1.

*Want ziet, die dag komt brandende als een Oo-
 ven:*

ven : dan zullen alle hoogmoedige , en al wie Godloosheid doet , een stoppel zyn , en de toekomstige dag zal ze in vlamme zetten , zeyd de H E E R E der beirfschaaren , die ben noch wortel , noch tak laten en zal.

2 PETRUS III: 10, 11, 12, 13, 14.

Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in den nacht , in welken de Hemelen met een gedruis zullen voorby gaan , en de elementen branden zullen en vergaan , en de aarde , en de werken die daar in zyn , zullen verbranden.

Dewyle dan deze dingen alle vergaan , hoedaa-nige behoord gy te zyn in heiligen wandel en Godzaligheid.

Verwachtende en haastende tot de toekomst van den dag Gods , in welken de Hemelen door vuur ontsieeken zynde zullen vergaan , en de elementen brandende zullen versmelten ?

Maar wy verwachten , na zyne belofte nieuwe Hemelen en een nieuwe aarde , in dewelke gerechtigheid woond.

Daarom , geliefde , verwachtende deze dingen , benaarstigt u dat gy onbevlekt en onbesraffelyk van hem bevonden moogt worden in vrede.

Hoop is lydens troost,

*Hoe zoet zyn uwe redenen myn gebemelte gewoest !
meer dan honing mynen monde. Psalm CXIX : 103.*

Op Figuur XXIX.

De Suikerbos is toebereid,
 Om alle wrange en zuure dingen,
 Te brengen tot een lieflykheid,
 En haare macht met zacht te dwingen.
 Hield zo de Mensch het rechte zoet,
 Van Hemel-hoop in 't Hert beslooten
 Voor 't Huisgezin van zyn Gemoed,
 Zo wierd 'er goede spys genooten.
 Want alle kommer en verdriet,
 Een daag'lyks brood, van 't aardse leven,
 En is zo zuur, of bitter niet,
 Als 't met die Suiker werd doorgeeven:
 Ja 't diend wel zelfs tot goede smaak;
 Als zuur en zoet te zaamen komen,
 Het Leed veranderd in vermaak,
 Na 't oud getuigenis der vroomen.
 ô Suiker, van oprechte Deugd,
 En hoop, op God, het Eenig Goede,
 Gy spyft de Ziel en Geest met vreugd,
 Die zich uit uwe Rykdom voeden.

PSALM XIX: 10, 11, 12.

De vreeze des *HEEREN* is rein, bestaande tot in eeuwigheid: de rechten des *HEEREN* zyn waarheid, t'zaamen zyn ze rechtvaardig.

Zy zyn begeerlyker dan Goud, ja dan veel fyn Goud; en zoeter dan honing, en honing-zeem.

Ook word uw knecht door dezelve klaarlyk vermaand; in 't houden van dien is grooten loon.

En PSALM LXXXI: 17.

En hy zoude het gespyst hebben met het vette der tarwe: Ja ik zoude u verzadigt hebben met honing uit de rotsfleenen.

SPREUKEN XVI: 24.

Liefclyke redenen zyn eene honing-raate; zoet voor de ziele, en medicyne voor het gebeeate.

En Kapittel XXIV: 13, 14.

Eet honing myn Zoone, want hy is goed: en honing-zeem is zoet voor uw gebemelte.

Zodaanig is de kennisse der wysheid voor uwe ziele: als gy ze vind, zo zal 'er belooninge weezen: en uwe verwachtinge en zal niet afgesneeden worden.

HOOGELIED V: 16.

Zyn gehemelte is enkele zoetigheid , en al wat aan hem is , is gants begeerlyk : Zulk een is myn Liefste , ja zulk een is myn Vriend , gy dochters van Jeruzalem.

JEZAIAS LV: 6, 7.

Zoekt den H E E R E terwyle hy te vinden is : roept hem aan terwyle dat hy naby is.

De godlooze verlaaten zynen weg , en de ongerechte man zyne gedachten : en hy bekeere zich tot den H E E R E , zo zal hy hem zyner ontfermen : en tot onzen God , want hy vergeeft menigvuldelyk.

2 KORINTHEN V: 6, 7, 8, 9.

Wy hebben dan altyd goeden moed , en weten dat wy inwoonende in 't lichaam , uitwoonen van den Heere :

(Want wy wandelen door geloove , [en] niet door aanschouwen.)

Maar wy hebben goeden moed , en hebben meer behaagen om uit het lichaam uit te woonen , en by den Heere in te woonen.

Daarom zyn wy ook zeer begeerig , het zy inwoonende , het zy uitwoonende , om hem welbehaaglyk te zyn.

DE MORTIER.

Het is noodzaakelyk.

En te dien zelven dage zult gy zeggen, Ik danké u, **HEERE**, dat gy toornig op my geweest zyt: [maar] *uw*en toorn is afgekeert, en gy troost my. Jezaias XII: vers 1.

Op Figuur XXX.

De Vyzel is, om grove zaaken,
Te breeken en tot stof te maaken;
 Zo breekt het grove en harde Hert,
Wanneer 't moet lyden en verdraagen,
Des kruises stampen ende slagen,
 Op dat het Gode dienst'lyk werd.
Nochtans is ider een met schroomen,
Om in dien Vyzel niet te komen,
 Wil liever grof en vrucht'loos zyn,
In 't onverbroke en vrye leven,
Met Rust en Lust van 't vlees omgeeven,
 En d'Enge-Poort, eist, echter, 't Fyn.
Hoe zal de keur het hier dan maaken,
In 't Twee-getal van deze zaaken?
 Men leg ze t'zaamen in de Schaal,
Van 't wel en ryp'lyk overweegen,
En zie dan scherp en wel ter deegen,
 Welk een, den ander overhaal:
Of voor een korten tyd te lyden,
Om 't Ewig eindeloos verblyden,

Of om een korte weelde en lust,
 Die weg gaat als een Droom der nachten,
 Een Eeuwig eind'loos leed te wachten,
 Daar 't vuur der pyn niet werd gebluft.
 Wie hier wel toeziet uit zyn oogen,
 Niet heel door tovery bedroogen,
 Die heeft geen breed en lang beraad;
 Of 't best is, in het Grof volherden,
 Of in de Vyzel fyn te werden,
 Daar 't leed tot Eeuw'ge blydschap slaat.

SPREUKEN III: 11, 12.

Myn zoon, en verwerpt de tucht des HEE-
 REN niet: ende en weest niet verdrietig over zyne
 kastydinge:

*Want de HEERE kastyd den geen en die hy
 lief heeft; ja gelyk een vader den zoone [in den wel-
 ken] hy een welbehaagen heeft.*

2 KORINTHEN IV: 16, 17.

*Daarom en vertraagen wy niet: maar hoewel
 onze uitwendige mensche verdorven word, zo word
 nochtans de inwendige vernieuwd van dage tot
 dage.*

*Want onze lichte verdrukkinge, die zeer haast
 voorby*

voorby [gaaft], werkt ons een gants zeer uitnemend eeuwig gewigte der heerlykheid.

HEBREEN XII: 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Want dien de Heere lief heeft kastyd hy: en hy geesselt eenen iegelyken zoone dien hy aanneemt.

Indien gy de kastydinge verdraagd, zo draagd hem God tegen u als zoonen: (want wat zoone is 'er dien de vader niet en kastyd?)

Maar indien gy zonder kastydinge zyt, welker alle deelachtig zyn geworden, zo zyt gy dan bastaarden, en niet zoonen.

Vorders wy hebben de vaders onzes vlees wel tot kastyders gebad, en wy ontzagen ze: zullen wy [dan] niet veel meer den Vader der geesten onderworpen zyn, en leeven?

Want geene hebben [ons] wel voor eenen korten tyd, na dat het haar goed dochte, gekastyd: maar deze kastyd [ons] tot [onzen] nutte, op dat wy zyner heiligheid zouden deelachtig worden.

En alle kastydinge, als die tegenwoordig is, en schynt geen [zaake] van vreugde, maar van droefheid te zyn: doch daar na geeft zy van haar eene vreedzaame vrucht der gerechtigheid den geenen die door dezelve geoëffent zyn.

Denkt op 't langduurigste.

En welken heeft hy geswooren, dat zy in zyn ruste niet en zouden ingaan, anders dan den geen en ongehoorzaam geweest waren? En wy zien dat zy niet en hebben kunnen ingaan van wegen [haar] ongelooft. Hebr: III: 18, 19.

Op Figuur XXXI.

Men heeft wat op en neer gegaan,
 Men heeft wat , dit of dat gedaan,
 Het loche lichaam moet wat rusten.
 ô! Menschen , zoekt gy zo 't gemak,
 Op dat 'er immers niets ontbrak,
 Aan uw begeerten ende lusten:
 Hoe noodig was het dat de Ziel,
 Die zo lang huis in 't lichaam hiel,
 Vermoeid aan 't Einde van het leven,
 En eind'ling van de Stryd des Doods,
 En uit den zwaaren tyd des noods,
 Wanneer zy word van 't vlees ontheven,
 Op eenen zachten Rustbank quam,
 En geene Onrust meer vernam.
 Doch word dat groot gewigt vergeeten,
 En 't vlees alleen bezorgd ; Helaas !
 Wie weet op welk een harden plaats,
 De arme Ziel dan word gesmeeten !
 ô Mensch neemt dit doch wel in acht,
 Op dat gy d'Eeuw'ge Rust betracht.

HEBREEN IV: 9, 10, 11.

Daar blyft dan een ruste over voor het volk Gods.
Want die ingegaan is in zyne ruste, die heeft zelve
ook van zyne werkengerust, gelyk God van de zyne.
Laat ons dan ons bemaarsigen om in die ruste in te
gaan : op dat niet iemand in dat zelve exempel der
ongeloofigheid en valle.

DE WIEG.

Daar schuld bedrog.

Gy zyt alle kinderen aes lichts, en kinderen des daags :
 wy en zyn niet des nachts, noch der duisternisse. Zo en
 laat ons dan niet slaapen, gelyk als de andere, maar laat
 ons waaken en nuchteren zyn. 1 Thessal: V: 5, 6.

Op

Op Figuur XXXII.

Gelyk de kinderlyke zinne,
Op dat de Slaap haar overwinne,
Door een geduurig heen en weêr,
Getrokken werden tot bedaaren,
Dewyl zy daar by een vergaaren,
Op dat men zo de Onrust keer :
Zo zit 'er een gestaâg te wiege,
Op dat hy 't oude kind bedriege
Door een geduurig tydverdryf;
Zo dat de zinnen niet en waaken,
Op d'allergrootste en zwaarste zaaken,
Maar doen, 't geen weinig heeft om 't lyf.
Op dat hem al zyn tyd ontginge,
Met droomery en sluimeringe,
En dat hy blyf, 't onweetend kind;
Dat onbedacht en onberaaden,
Niet komt tot mannelyke daaden,
Tot hem het Eind des levens vind.
Dan schrikt hy op het zachte bedde,
En wenst zich uit de Wieg te redde,

En 't werk van Ouderdom te doen;
 Doch, wyl zyn Uurglas is verloopen,
 Zo moet hy 't met de dood bekoopen,
 Dies moet men dit hy tyds bevroên.

MARKUS XIII: 33--37.

Ziet toe, waakt en bid, want gy en weet niet wanneer de tyd is.

Gelyk een mensche buiten lands reizende, zyn huis verliet, en zynen dienstknechten macht gaf, en elk zyn werk, en den deurwachter gebood dat hy zoude waaken.

Zo waakt dan (want gy en weet niet wanneer de heere des huis komen zal, [des avonds] laate, of ter middernacht, of met het haanen gekraai, of in den morgen-stond.)

Op dat hy niet onvoorziens en kome, en u slaapende vinde.

En 't geene ik u zegge, [dat] zegge ik allen, Waakt.

ROMEINEN XIII: 11, 12.

En dit [zegge ik te meer] dewyle wy de gelegentheid des tyds weeten, dat het de uure is, dat wy nu uit den slaap opwaaken: want de zaligheid is ons nu naarder, dan doe wy [eerst] geloofd hebben.

De

De nacht is voorby gegaan, en de dag is naby gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternisse, en aandoen de wapenen des lichts.

2 KORINTHEN IV: 3, 4.

Doch indien ook onz' Euangelium bedekt is, zo is het bedekt in de geene die verloren gaan:

In dewelke de God dezer eeuw de zinnen verblind heeft, [namelyk] der ongeloovige, op dat haar niet en bestraale de verlichtinge des Euangeliums der heerlykheid van Christus, die het beeld Gods is.

EPHEZEN V: 14, 15, 16.

Daarom zegd hy, Ontwaakt gy die slaapt, en staat op uit den dooden, en Christus zal over u lichten.

Ziet dan hoe gy voorzigtelyk wandeld: niet als onwyze, maar als wyzen.

Den tyd uitkoopende, dewyle de dagen boos zyn.

KOLOSSENZEN IV: 5.

Wandelt met wysheid by de geene die buiten zyn, den bequaamen tyd uitkoopende.

DE KLEERBEN.

[Wie heeft het zo gedeeld ?

En hy antwoordende zeide tot haar, Die twee rokken heeft deele hem mede, die geen en heeft: en die spyze heeft doe desgelyks. Lukas III: 13.

Op

Op Figuur XXXIII.

Ontwyd uw Mand met Lynwaad niet,
Die naam draagt, van des lyfs behoefte,
Dat zulks het Oog der Arme ziet,
Op dat zyn hert zich niet bedroeve;
Als gy geheele Ryen teld,
Van deze, die uw huis bewoonen,
Terwyl 't by hem zo is gesteld,
Dat hy zyn lyf niet kan verschoonen.
't Is waar, wy hebben 't werelds Woord,
(Een Zwaan behoeft zo wel zyn veeren;
Als 't Musjen zyne) wel gehoord,
Om deze scheuten af te keeren:
Maar; Die, Haar beide heeft gebeeld,
Die heeft ze Groot en Klein geschaapen,
Wanneer uw lichaam zo veel scheeld,
Dan staat u, na dat scheel te raapen,
Zo hebt gy zo veel meer van doen:
Doch meend gy 't lichaam uwer zaaken,
Van uitgebreidheid en fatsoen,
Gemak en Aanzien, en vermaaken;
Zo overweegt uw's herten munt,

Of

Of 't wigtig zy , voor zulke Oogen

Die alles w eten op een punt ,

En nooit van iemand zyn bedroogen.

Op dat , als 't hier is uit geleest ,

De keur geen quaden uitflag geeft.

DEUTER: XV: 11.

De arme zal niet ophouden uit het midden des lands: daarom gebiede ik u, zeggende: Gy zult uwe hand mildelyk op deen aan uwen broeder, aan uwen bedrukten, en aan uwen armen in uw land.

SPREUKEN XIX: 17.

Die zich des armen ontfermd, leend den HEERE: en hy zal hem zyne weldaad vergelden.

LUCAS VI: 38.

Geeft , en u zal gegeeven worden : een goede , neergedrukte , en gefchudde , en overlopende maate zal men in uwen fchoot geeven ; Want met dezelve maate , daar mede gy-lieden meetet , zal u-lieden weder gemeeten worden.

En Kapittel XVI: 19.

En daar was een zeker ryk menfche , en was gekleed

gekleed met purper en zeer fyn lynwaad , leevende alle dagen vrolyk en prachtig.

JAKOBUS II: 13, 14, 15, 16, 17.

Want een onbarmhertig oordeel [zal gaan] over de geene die geene barmhertigheid gedaan en heeft : en de barmhertigheid roemd tegen het oordeel.

Wat nuttigheid is het , myne broeders , indien iemand zegt , dat hy het geloove heeft , ende en heeft de werken niet ? kan dat geloove hem zalig maken ?

Indien 'er nu een broeder of zufter naakt zouden zyn , en gebrek zouden hebben van dagelyks voedsel :

En iemand van u tot haar zoude zeggen , Gaat heenen in vrede , word warm , en word verzadigd : en gy-lieden en zoudet haar niet geeven de nooddrustigheden des lichaams , wat nuttigheid is dat ?

Alzo ook het geloove , indien het de werken niet en heeft , is by hem zelven dood.

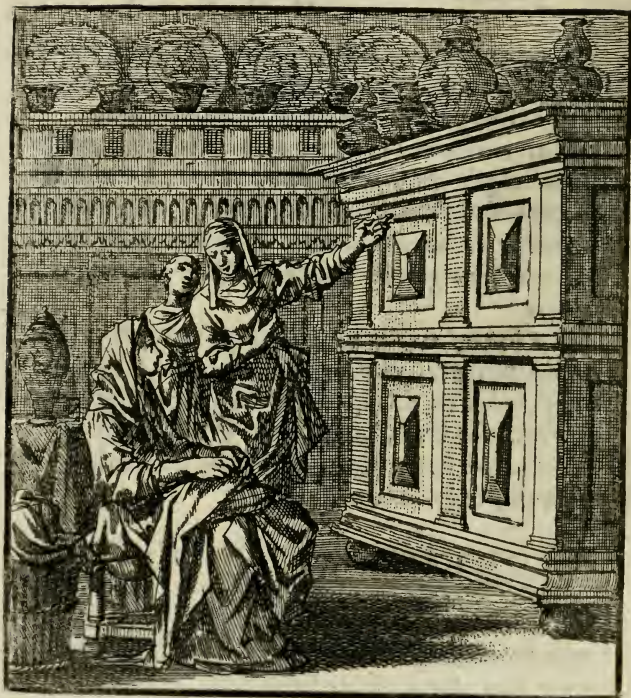
I JOANNES III: 17, 18.

Zo wie nu het goed der wereld heeft , en ziet zynen broeder gebrek hebben , en sluit zyn herte tot voor hem , hoe blyft de liefde Gods in hem ?

Myne kinderkens , en laat ons niet lief hebben met den woorde , noch met de tonge , maar met de daad en waarheid.

HET PORSELYN.

't Is maar een Vertooning.

*Ziet dan, hoe gy hoord, want zo wie heeft die zal
gegeven worden: en zo wie niet en heeft, ock 't geene
dat hy meend te hebben, zal van hem genomen worden.
Lukas VIII: 18.*

Op

Op Figur XXXIV.

t'**Z**yn Vaten, doch zy doen geen nut,
Om Spyze op den Dis te draagen,
Daar 't leven meê word onderstut,
Maar dienen enkel 't welbehaagen,
Tot Oogen-lust en Pronkery :
't Zyu Leege Vaten, t'allen tyde ;
Dies gaat behoeven haar voorby,
En Nooddrift schuift haar aan een zyde.
Wat is een koffer zonder schat ?
Wat is een lichaam zonder Deugden ?
Wat anders, als een leedig Vat,
Daar Ydelheid zig meê verheugden !
Maar Honger nooit van is gediend.
ô Mensch, word een der nutte Vaten,
En zo de Hoogste tot een vriend,
Zo zyt gy Herlyk boven maaten.
Want anders zo en helpt u niet,
Of gy van buiten zyt beladen
Met mooi, daar 's werelds oog op ziet,
En zo te pronk staat met sieraaden :
Het Vat dat niet ten dienste gaat,
Is voor de Wysheid maar versmaad.

ROMEINEN IX: 21, 22, 23, 24.

Of en heeft de potbakker geen macht over het leem, om uit den zelven klomp te maaken het eene, een vat ter eeren, en het ander ter oneeren?

En of God willende [zynen] toorn bewyzen, en zyne macht bekend maaken, met veele langmoedigheid verdraagen heeft de vaten des toorns tot het verderf toebereid:

En op dat hy zoude bekend maaken den rykdom zynen heerlykheid over de vaten der barmhertigheid, die hy te vooren bereid heeft tot heerlykheid?

Welken hy ook geroepen heeft [namelyk] ons, niet alleen uit Jooden, maar ook uit de Heidenen.

En Kapitel XII: 1.

Ik bidde u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gy uwe lichaamen stelt tot een leevende, heilige, [en] Gode welbehaagelyke offerhande, [welke is] uwen redelyken Godsdienst.

2 KORINTHEN IV: 6, 7.

Want God die gezegt heeft dat het licht uit de duisternisse zoude schynen, is de geene die in onze herten gescheenen heeft, om [te geeven] verlichtinge der kennisse der heerlykheid Gods in 't aangezichte van Jezus Christus.

Maar

Maar wy hebben dezen schat in aarden vaten, op dat de uitneementheid der kracht zy Godes, en niet uit ons.

1 THESSAL: IV: 4, 5.

Dat een iegelyk van u weete zyn vat te bezitten in heiligmaakinge en eere:

Niet in [quaade] beweeginge der begeerlykheid, gelyk als de Heidenen die God niet en kennen.

2 TIMOTH: II: 20, 21.

Doch in een groot huis zyn niet alleen gouden en zilvere vaten, maar ook houten en aarden [vaten:] en sommige ter eeren, en sommige ter on-eeren.

Indien dan iemand hem zelven van dezen reinigt, die zal een vat zyn ter eeren, geheiligd en bequaam tot gebruik des Heeren, tot alle goed werk toebereid.

1 PETRUS II: 5.

Zo wordet gy ook zelve, als levende steenen, gebouwd [tot] een geestelyk huis, [tot] een heilig Priesterdom, om geestelyke offerhanden op te offeren, die Gode aangenaam zyn door Jezus Christus.

122 HET LEERZAAM
DE VLEES-KUIP.

Tot behouding.

*Maar die Christus zyn, hebben het Vlees gekruist
met de bewegingen en begeerlykheden. Gal: V : 24.*

Op Figuur XXXV.

Indien men hier het Zout wouw spaaren,
Hoe zouw men 't Osse-vlees bewaaren?

Maar 't menschen-vlees dat stinkt alreê,
Dewyl 't van acht'loosheid vergeeten,
Niet wel met Zout en wierd besmeeten,
Gelyk men 't vlees der Dieren deê.

Wat tegenweer was hier ten goede,
Om 't zelve voor 't verderf te hoede?

Dat is het scherp, doordringend Zout,
Van 't Vlees zyn wil en lust te breeken,
Zo dat het daag'lyks blyft versteeken,
Van 't geene daar het veel af houd.

ô Waarde Ziel! u is, van Gode,
Die zouting van uw Vlees geboode;

Gy zyt de waard, u is 't bevel:
Gy moet het niet van Zout verschoonen;
Om in geen stinkend Vlees te wonen,
't Geen u mogt trekken na de Hel.

Want stinkende en verrotte dingen,
Die in haar eigen vuil vergingen,

Behooren op de hoop der Meft.

Daarom, ô Ziel! bedwingt uw leeden,

Der aardsgezindheid hier beneden,

Dat is u ver het alderbest.

MATTH: V: 13.

Gy zyt het zout der aarde: indien nu het zout fmaakeloos word, waar mede zal [het] gezouten worden? Het en deugd nergens toe meer, dan om buiten geworpen, en van de menfchen vertreeden te worden.

MARKUS IX: 49, 50.

Want een ieder zal met vuur gezouten worden, en ieder offerbande zal met zout gezouten worden.

Het zout is goed, maar indien het zout onzout word, waar mede zult gy dat fmaakelyk maaken? Hebt zout in u zelven, en houd vrede onder mal-kanderen.

LUKAS IX: 23.

En hy zeide tot allen, Zo iemand achter my wil komen, die verloochene hem zelven, en neeme zyn kruis dagelyks op, en volge my.

ROMEINEN VI: 6.

Dit weetende dat onzen ouden mensche met [hem] gekruisigt is, op dat het lichaam der zonde te niete gedaan worde, op dat wy niet meer de zonde en dienen.

KOLOSSENZEN IV: 5, 6.

Wandeld met wysheid by de geene die buiten zyn, den bequaamen tyd uitkoopende.

Uw^d woord zy alle tyd in aangenaamheid, met zout besprengd, op dat gy moogt weten hoe gy eenen iegelyken moet antwoorden.

2 TIMOTH: I: 13, 14.

Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gy van my gehoord hebt, in geloove en liefde die in Christus Jezus is.

Het goede pand dat [u] toebetrout is, bewaard door den Heiligen Geest, die in ons woond.

DE PAN.

Eindeling, en ten laatste.

I. I.

Jezus antwoordde en zeide tot hem, Voorwaar, voorwaar, zegge ik u, ten zy dat iemand wederom geboren worde, hy en kan het Koningryke Gods niet zien. Joannes III: 3.

Op Figuur XXXVI.

Eerst was 't een Kruidjen op het land,
En heeft, voortaan, door veele wegen,
Ten langen laast de staat gekreegen,
Van een bereide en eed'le stand.
En onder des heeft zulks verdraagen,
De guure wind en regenvlaagen,
De dorre droogte van de Zon;
Het sny-mes; en de handelingen
Van 't voeren, en meer and're dingen
Eer dat men 't in de schuuren won:
En voorts, den rooster, en door 't maalen,
D'ontblooting van de bast en schaaalen.
Nu komt het, toebereid ter Pan,
Om over 't vuur, tot Brood te braaden,
En zo te dienen, tot verzaaden,
Het Kind, de Moeder, en de Man.
Beziat, ô Leven! hoe veel dingen
Hier voor 't be-oogde Einde gingen:
En woud Gy zonder slag of stoot,
En zonder eens te zyn herbooren,
Zo zacht'lyk worden uitverkooren,
En Gode tot een smaak'lyk brood?

Laat vaaren zulke vly-gedachten,
 Door 't wel en wyzelyk betrachten,
 Van 't geen het Schepsel u vertoond;
 Hoe 't al, wat Beter, zal be-erven,
 Zyn eerste wezen af moet sterven,
 Na 't stryden word men eerst gekroond,
 Eer gy u, door dit waan verhoogen,
 Ten laatsten, leelyk vind bedroogen.

JOANNES III: 5, 6, 7, 8.

Jezus antwoordde, *Voorwaar, voorwaar, zegge ik u, Zo iemand niet geboren en word uit water en Geest, hy en kan in het Koningryke Gods niet ingaan.*

Het geene uit het vlees geboren is, [dat] is vlees: en het geene uit den Geest geboren is, [dat] is geest.

En verwonderd u niet dat ik u gezegt hebbe, Gy-lieden moet wederom geboren worden.

De wind blaast waar heenen hy wil, en gy hoord zyn geluit, maar gy en weet niet van waar hy komt, en waar hy heenen gaat: also is een iegelyk die uit den geest geboren is.

En Kapittel XII: 24, 25.

Voorwaar, voorwaar zegge ik u, Indien het serwen-graan in de aarde niet en valt en sterft, zo blyft

blyft het zelve alleen : maar indien het ſierft , zo brengt het veel vrucht voort.

Die zyn leven lief heeft zal het zelve verliezen : en die zyn leven haat in deze wereld , zal het zelve bewaaren tot het eeuwige leven.

ROMEINEN VIII: 36, 37.

(Gelyk geſchreeven is , Want om uwent wille worden wy den gantſen dag gedood : wy zyn geacht als ſchaapen der ſluchtinge .)

Maar in dezen allen zyn wy meer als overwinners , door hem die ons lief gebad heeft .

I KORINTHEN XV: 36, 37, 38.

Gy dwaas , het geene gy zaaid en word niet leevendig , ten zy dat het geſtorven zy .

En 't geene gy zaaid , [daar van] en zaaid gy het lichaam niet dat worden zal , maar een bloot graan , na het voorvalt , van tarwe , of van eenig der andere [graanen .]

Maar God geeft het zelve een lichaam , gelyk hy wil , en een igelyk zaad zyn eigen lichaam .

2 KORINTHEN IV: 11.

Want wy die leeven worden altyd in den dood overgegeeven om Jezus wille : op dat ook 't leven van Jezus in ons ſterfelyk vlees zoude geopenbaard worden .

H E T M E S.

Na dat men 't neemt.

De Geest is 't die leevendig maakt : het vlees en is niet nut. De woorden die ik tot u spreek zyn geest en zyn leven. Joannes V 1: 63.

Op Figuur XXXVII.

Het Mes, zo goed, om Brood te snyden,
 Wanneer men 't neemt by 't rechte End,
 Is ook zo quaad, en zeer te myden,
 Op dat het ons niet leelyk schend.
 Gemeene en ongeachte zaaken,
 Die weinig zyn, en laag van Graad,
 Die kunnen ons indachtig maaken,
 Hoe 't met de groote Dingen gaat,
 Indien men 't Woord, van God gegeven,
 (Om, met een trouw, oprecht gemoed,
 In zynen Wil, daar na te leeven,
 En t'overkomen 't hoogste goed,)

Wel aan vat, met des Ziels begeeren,
 Niet aan 't verkeerd, maar rechte End,
 Zo zal de Mensch zich niet bezeeren,
 Maar 't is zyn Geest tot Heil gewend.
 Het recht gebruik, na eis van Gode,
 Is, dat hy met dit scherpe Mes,
 De lust van 't Vlees geduurig doode,
 Dat is d'oprechte en waare les.

Maar

Maar zoekt hy 't vleefelyke leven,
 In zyn begeerte, wil en lust,
 Daar door een voet, en trooft te geeven,
 En ftelt de valfe zucht geruft,
 Dan heeft hy 't Mes, om zich te fchende,
 Gegreepen by 't verkeerde Ende.

ROMEINEN VII: 22, 23, 24.

Want ik hebbe een vermaaken in de *Wet* Gods
 na den inwendigen menfche:

Maar ik zie een andere Wet in myne leden, welke ftryd tegen de Wet mynes gemoeds, en my gevangen neemt onder de Wet der zonde, die in myne leden is.

Ik elendig menfche! wie zal my verlossen uit het lichaam dezes doods?

I KORINTHEN XI: 27, 28, 29.

Zo dan wie onwaardelyk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal fchuldig zyn aan het lichaam en bloed des Heeren.

Maar de menfche beproeve hem zelven, en eete alzo van het brood, en drinke van den drinkbeker.

Want die onwaardiglyk eet en drinkt, die eet en drinkt

drinkt hem zelven een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.

2 KORINTHEN XIII: 5.

Onderzoekt u zelven of gy in het geloove zyt, beproeft u zelven. Of en kend gy u zelven niet, dat Jezus Christus in u is? ten zy dat gy eenigzins verworpelyk zyt.

KOLOSSENZEN III: 5, 6.

Doodet dan uwe leden die op de aarde zyn, [namelyk] hoererye, onreinigheid, [schandelyke] beweeginge, quaade begeerlykheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst.

Om welke de roorne Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid.

2 PETRUS: III: 16.

Gelyk ook in alle Zendbrieven daar in van deze dingen spreekende: in welke dingen sommige zwaar zyn om te verstaan, die de ongeleerde en onvasle [menschen] verdraaijen, gelyk ook de andere Schriften, tot haar eigen verderf.

Denkt op 't langduurigste.

I.L.

Dat u niemand en verleide met idele woorden: want om deze dingen komt de toorne Gods over de kindren der ongehoorzaamheid. Zo en zyt dan baare medegenooten niet. Ephezen V: 6, 7.

Op Figuur XXXV III.

Waar 't Visjen 't Aas voorby gefwommen,
 Zo was het hier niet toe gekomen,
 Van onder 't kerfmes, over 't vuur:
 ó Waarde Ziel laat u niet nooden,
 Op 't Aas, van Satan aangeboden,
 Die snoepery betaalt men duur.
 Den Angel weet hy toe te dekken,
 Om u, door zyne list te trekken,
 Met een verleidende manier,
 (Uit Gods Genaden-ryke stroomen,
 Waar in gy tot uw Heil mogt komen)
 Tot in het Eeuwig Helse vier.
 Op deze dreigende Elende,
 Is 't waard uw lusten af te wende,
 Van 's Werelds aangeboden schyn:
 ô Mensch! houd dit gestaag voor oogen,
 Om niet op 't laaft te zyn bedroogen,
 Zo zult gy zeer gelukkig zyn.

LUKAS IV: 5, 6, 7, 8.

En als hem de Duivel geleid hadde op eenen hoo-
gen berg, toonde hy hem alle de Koningryken der
wereld, in eenen oogenblik tyds.

En de Duivel zeide tot hem, Ik zal u alle deze
macht en de heerlykheid der zelve [Koningryken]
geeven: want zy is my overgegeeven, en ik geef ze
wie ik ook wil.

Indien gy dan my zult aanbidden, zo zal het
all' uwe zyn.

En Jezus antwoordende, zeide tot hem, Gaat
weg van my Satan: want daar is geschreven, Gy
zult den Heere uwen God aanbidden; en hem al-
leene dienen.

MARKUS IX: 43 — 48.

En indien uwe hand u ergert; houwt ze af: het
is u beter verminkt tot het leven in te gaan, dan
de twee handen hebbende heenen te gaan in de helle;
in dat onuitblusselyk vuur:

Daar haaren worm niet en sterft, en het vuur
niet uitgeblust en word.

En indien uwe voet u ergert, houwt hem af:
het is u beter kreupel tot het leven in te gaan, dan
de twee voeten hebbende, geworpen te worden in de
helle, in dat onuitblusselyk vuur.

Daar haaren worm niet en sterft, en dat vuur
niet uitgeblust en word.

En indien uwe ooge u ergert , werpt ze uit : het is u beter maar een ooge hebbende in het Koningryke Gods in te gaan , dan twee oogen hebbende in het helse vuur geworpen te worden :

Daar haaren worm niet en sterft , en het vuur niet uitgebluft en word.

I TIMOTH: VI: 6 — II.

Doch de Godzaligheid is een groot gewin met vergoedinge :

Want wy en hebben niets in de wereld gebragt , het is openbaar dat wy ook niet en kunnen iet daar uit draagen.

Maar als wy voedsel en dekfel hebben , wy zullen daar mede vergenoegd zyn.

Doch die ryk willen worden , vallen in verzoeking en [in] den strik , en [in] veele dwaaze en schadelyke begeerlykheden , welke de menschen doen verzinken in verderf en ondergang.

Want de geldgierigheid is een wortel van alle quaad , tot welke sommige lust hebbende zyn afgedwaald van het geloove , en hebben haar zelven met veele smerten doorfleeken.

Maar gy , ô mensche Gods , vlied deze dingen , en jaagd na gerechtigheid , Godzaligheid , geloove , liefde , lydzzaamheid , zachtmoedigheid.

138 HET LEERZAAM
DE ASSCHOP.

Ook zo van herten.

En Abraham antwoorde, en zeide; Ziet doch, Ik hebbe my onderworpen te spreken tot den Heere, hoewel ik stof en asse ben. Gen: XVIII: 27.

Op Figuur XXXIX.

Niet met de hand, maar met een schop;
Zo neemt men 't Vuil der haardstee op,
En wacht zyn handen vuil te maaken.
Zo heus'lyk, en zo wel bedacht,
Neemt heb'lykheid op alles acht,
En is ordent'lyk in zyn zaaken:
Maar let eens wel, en ziet eens, hoe,
Hoe tast de hand der Zielen toe,
In 't daag'lyks voorwerp, veeler dinge;
Die morfig en besmet'lyk zyn,
Hoe licht'lyk maakt hy zich onrein,
En acht de vuilheid zo geringe.
Is dat niet wonder voor een Oog,
't Geen zich verheven heeft om hoog,
Om 't Hemels boven 't Aards te achte;
Dat d'Eed'le Mensch, zo acht'loos zy,
En gaat het waardigste voorby,
Op dat hy 't minste wel betrachte!
ô Aardworm die maar Asle zyt,
Na 't vlees'lyk deel der sterflykheid,

Verschoond uw herte van dat vuile,
 En wroed daar meê zo gruizig niet,
 In d'As-hoop, die de Wereld hiet,
 Waar onder vuur'ge koolen schuile.

P S A L M XXIV : 3, 4, 5.

Wie zal klimmen op den Berg des HEEREN?
 en wie zal staan in de plaats zyner Heiligheid?

*Die rein van handen , en zuiver van herten is,
 die zyne ziele niet op en heft tot idelheid , en die
 niet bedriegelyk en sweerd.*

*Die zal den zegen ontfangen vanden HEERE,
 ende gerechtigheid van den God zyns heils.*

J E Z A I A S XXIII: 13—17.

*Hoord gy-lieden die verre zyt , wat ik gedaan
 hebbe : en gylieden die naby zyt , bekend myne
 macht.*

*De zondaaren te Zion zyn verschrokken , bez-
 winge heeft de buichelaaren aangegreepen : [zy zeg-
 gen ;] Wie is 'er onder ons die by een verteerende
 vuur woonen kan ? Wie is 'er onder ons die by eenen
 eeuwigen gloed woonen kan ?*

*Die in gerechtigheden wandeld , en die billykhe-
 den spreekt : die 't gewin der onderdrukkingen ver-
 werpt ,*

werpt , die zyne handen uitschuddet , dat ze geen geschenken en behouden , die zyne oore sloopt , dat hy geen bloedschulden en hoore , en zyne oogen toefluit , dat hy het quaade niet aan en zie :

Die zal in de hoogten woonen , de sterkten der steenrotzen zullen zyn hoog vertrek zyn : zyn brood word hem gegeven , zyne wateren zyn gewis.

Uwe oogen zullen den Koning zien in zyne schoonheid : zy zullen een verre gelegen land zien.

MATTH: XI: 21, 22.

Wee u Chorazin , wee u Bethsaida : Want zo in Tyrus en Sidon de krachten waaren geschied , die in u geschied zyn , zy zouden haar certyds in zak en asse bekeerd hebben.

Doch ik zegge u , Het zal Tyrus en Sidon verdraaglyker zyn in den dag des oordeels , dan u-lieden.

2 KORINTHEN VI: 17, 18.

Daarom gaat uit het midden van haar , en scheidet u af , zegt de Heere , ende en raakt niet aan het geene onrein is , en ik zal u-lieden aanneemen.

En ik zal u tot eenen Vader zyn , en gy zult my tot zoonen en dochteren zyn , zegt de Heere de Almachtige.

DE ASVEEGER.

Van binnen ook zo.

By den reinen houd gy u rein, maar by den verkeerden bewyft gy u eenen worstelaar, Psalm XVIII: 27.

Op Figuur XL.

Is 't door verftrooijing niet ter deegen,
Men weet het net by een te veegen,
Op dat het fchoon en heb'lyk zy,
En niemant, met zyn kleed of voeten,
Zit flordig in de As te vroeten,
Zo fchuwde men 't leelyk en het fy.
Die zuiverheden en manieren,
Hebt gy gemeen, met veele dieren,
Maar ach ! wat zit 'er meenig waard,
In 't Huis-bedryf, beschik en zaaken,
Die 't Eeuwige deel der Zielen raaken,
Zo flordig by een vuilen haard !
Het valt en ftrooid aan alle zyden,
Men weet van vlyen noch van myden,
Den Veegeter is niet by der hand.
Zo als het leid, zo mag het blyven,
Zo als het wil zo mag het dryven.
ô Menfch, waar is uw gaauw verftand !
Of is het maar alleen gefleept,
Op aardfe en tydelyke greepen ?

Dat alles , wat het vlees betreft,
 Ordent'lyk zy , en na behooren?
 En word 'er geene lust gebooren,
 Die zich , uit Stof en As verheft?

P S A L M X V .

HE E R E , wie zal verkeeren in uwe Tente?
 wie zal woonen op den berg uwer heiligheid?

*Die oprecht wandeld , en gerechtigheid werkt ; en
 die met zyn herte de waarheid spreekt.*

*Die met zyne tonge niet achterklapt , zynen med-
 gezelle geen quaad en doet ; en geen smaadreden op-
 neemt tegen zynen Naasten.*

*In wiens oogen de verworpene veracht is , maar
 byscerd de geene , die den H E E R E vreezen ; heeft
 hy gezworen tot [zyne] schade , evenwel en veran-
 derd hy niet.*

*Die zyn geld niet geeft op woeker ; noch geenge-
 schenk en neemt tegen den onschuldigen. Die deze
 dingen doet en zal niet wankelen in eeuwigheid.*

J E Z A I A S X X X V : 3 , 4 .

*Versterkt de slappe banden , en stelt de struikelen-
 de knien vaste.*

*Zegt den onbedachtzaamen van herten , Weest
 sterk , en vrees niet , ziet u-lieder God zal [ter]
 wraake*

wraake komen [met] de vergeldinge Gods, hy zal komen, en u-lieden verlossen.

En Kapittel XLIV: 20.

Hy voed zich met asse, het bedroogen herte heeft hem [ter zyden] afgeleid: zo dat hy zyne ziele niet redden en kan, noch zeggen, Is'er niet een leugen in myne rechter-band?

HEBREEN XII: 12, 13, 14.

Daarom recht weder op de traage handen, en de slappe knien:

En maakt rechte paden voor uwe voeten, op dat het gene kreupel is niet verdraaid en worde, maar [dat] het veel meer geneezen worde.

Jaagd den vrede na met allen, en de heiligmaakinge, zonder welke niemant den Heere zien en zal.

2 PETRUS II: 6.

En de steden van Sodoma en Gomorra tot asfen verbrandende, met omkeeringe veroordeeld heeft, en tot een exempel gezet den geenen die godloozelyk zouden leeven.

I.L.

Dewyle dan deze dingen alle vergaan, hoedaanige behoord gy te zyn in heiligen wandel en godzaligheid: Verwachzende en haastende tot de toekomst van den dag Gods, in welken de Hemelen door vuur ontfteeken zynde zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten? 2 Petrus III: 11, 12.

Op Figuur XLI.

Verwacht men maar een eerlyk Man,
 Men veegt het huis met bcez'men an:
 Hoe wort het Hert dan zo bevonden?
 Dat waare Woonhuis, daar de Ziel,
 Nu Jaaren lang zyn wooning hiel;
 By vuiligheid en stof der zonden!
 Word zo ontdaan, en onbereid,
 Die alderhoogste Majesteit,
 Die Herte en Nieren kan beproeven,
 Verwacht, terwyl men leedig zit,
 Wat snoode acht'loosheid is dit!
 Hoe verre wykt dit van 't behoeven!
 Waakt uit dien onlust, traage Ziel,
 Eer schande en schade u overviel.

LUKAS XII: 45, 46

Maar indien dezelve dienstknecht in zyn herte
 zoude zeggen, Myn heere vertoefte te komen, en zoude
 beginnen de knechten en dienstvaagden te slaan, en te
 eeten en te drinken, en dronken te worden.

Zo zal de Heere des zelve dienstknechts komen ten
 dage, in welke hy hem niet en verwacht, en ter uure
 die hy niet en weet: en zal hem afscheiden, en zal zyn
 deel zeiten met den ontrouwen.

I JOANNES III: 20, 21.

*Want indien ons herte [ons] veroordeeld, God is
 meerder dan ons herte, en hy kend alle dingen.*

*Geliefde, indien ons herte ons niet en veroordeeld,
 zo hebben wy vrymoedigheid tot God.*

HET

HET SCHUURTUIG.

Door verdrukking, gewenst.

I.L.

Ziet, gelukkig is de Mensch, den welken God straft:
 daarom en verwerpt de kastydinge des Almachtigen niet.
 Want hy doet smerte aan, en hy verbind: hy doorwond,
 en zyne handen heelen. Job V: 17, 18.

Op

Op Figuur XLII.

Ontbrak het scherpe en harde wryven,
 De dingen zouden morfig blyven:
 Ontbrak de wederwaardigheid,
 De droefheid, druk, het kruis en lyden,
 Dat elk doch schroomd en tracht te myden,
 De vuile Ziel bleef onbereid.
 Maar d'Allerhoogste, door genade,
 Om ons te zuiv'ren van het quade,
 Verdrukt en wryft ons met zyn hand,
 Op dat wy, zoet en zacht bevonden,
 Niet gants vervuilen in de zonden,
 Als Dingen die de keur verbandt,
 Om eind'ling heel te zyn versmeeten,
 En voor de oogen Gods vergeeten.

HEBREEN XII: 5, 6, 7, 8.

En gy hebt vergeeten de vermaaninge, die tot u als tot Zoonen spreekt; Myn Zoone, en acht niet klein de kastydinge des Heeren, noch en bezwykt niet als gy van hem bestraft word.

Want dien de Heere lief heeft, kastyd hy: en hy geeselt eenen iegelyken zoone dien hy aanneemt.

Indien gy de kastydinge verdraagd, zo draagd hem God tegen u als zoonen; (want wat zoone is 'er dien de Vader niet en kastyd?)

Maar indien gy zonder kastydinge zyt, welker alle deelachtig zynge worden, zo zyt gy dan bastaarden, en niet zoonen.

HET

Behoed het beste.

I.L.

Zo laat ons toegaan met een waarachtig herte, in volle verzekerdheid des geloofs, [onze] herten gereinigd zynde van de quade konfscientie, en het lichaam gewaſſen zynde met rein water. Hebreë X: 22.

Op

Op Figuur XLIII.

Op dat het kleed doch blyf ge-eerd,
 En niet bemorft werd noch befmeerd,
 Zo dient de linne doek tot hoede:
 ô Droeg men zulk een zorg voor 't Hert,
 Op dat het niet bezoetelt werd;
 En wierd het zo bedekt van 't goede:
 En hield zich zuiver ende rein,
 Wat zouw dat fchoon en prys'lyk zyn!
 Want daarmen daag'lyk is gezeten
 Ter Dis, van 't geen dit leven gaf,
 Daar smoezeld fteeds befmetting af,
 Terwyl men bezig is met eeten.
 Dat dan het kleed, Aandachtigheid,
 Toch over 't Herte werd gefpreid,
 Op dat het niet en werd bevonden,
 Voor 't open en naauwkeurig oog,
 Wiens klaarheid nooit een fchyn bedroog
 Bemorft, befmeerd, en vuil van zonden.

PSALM VII: 11.

Myn fchild is by God, die de oprechte van herten
 behoud.

EN PSALM LI: 12.

*Schept my een rein herte, ô God! en vernieuwt in
 't binnenfte van my eenen vafien Geest.*

EN PSALM CXIX: 11.

*Ik hebbe uwe reden in myn herte verborgen, op
 dat ik tegen u niet zondigen en zoude.*

Daar men liefst daar leeft men.

*Een osse kend zynen bezitter , en een ezel de kribbe
zynes heeren: [maar] Israëlen heeft geen kennisse , myn
volk en verstaat niet. Jeraias 1: 3.*

Op Figuur XLIV.

Wie laat de Drink-kan uit zyn hand,
 En stelt ze, door 't niet wel bedenken,
 In plaats van staande, op zyn kant?
 Dit is een vinger om te wenken:
 Hoe dat de mensch zo schrande zy,
 Zo snel, in d'allerminste dinge,
 By alles zyn, zyn zinnen by,
 Op dat het Rad ordent'lyk ginge.
 Maar in het stuk van 't hoogste Goed,
 De zaaken van zyn grootst' belangen,
 De waarde van een goed gemoed;
 Daar gaat hy heele and're gangen.
 Daar zet hy toe, zo 't gaat van hand;
 Daar smyt hy neêr, daar laat hy rollen,
 Daar stoot hy om en schuift aan kant,
 Daar laat hy sling'ren ende sollen.
 En zo de welbedachtzaamheid,
 Gewoon in 't rechte spoor te mennem
 Hem 't kromme stuk voor oogen leid,
 Zo moet het zyn verstand bekennen.
 Zo dat men 't laauwe flauwe woord,

Uit water, zonder vuur gebooren,
 Door korte overtuiging hoord;
 Het komt een juist zo niet te vooren;
 Men denkt 'er altyd zo niet om.
 ô Schande! dat de eed'le zinnen,
 Zo afgeleid, verdraaid en krom,
 Het laagste boven 't hoogste minnen.
 Waard gy rechtschapen aangedaan,
 Om 't hoogste Wel-zyn t'overkomen,
 't Vergeeten zoud' u wel vergaan,
 En 't welbedenken zouw wel stroomen.

JEREMIAS II: 32.

Vergeet ook eene Jongvrouw haar versiersels?
 [ofte] eene bruid haar bindfelen? nochtans heeft
 myn volk myner vergeeten, dagen zonder getal.

En Kapittel III: 20, 21, 22.

Waarlyk, [gelyk] eene vrouwe trouwlooslyk
 scheid van haaren vriend: also hebt gy-lieden trouw-
 looslyk tegen my behandeld, gy huis Israëls, spreekt
 de H E E R E.

Daar is eene stemme gehoord op de hooge plaat-
 sen, een geweën [ende] smeekingen der kinderen
 Israëls: om dat zy haaren weg verkeerd, [en] des
 H E E R E N haares Gods vergeeten hebben.

Keerd

Keerd weder, gy afkeerige kinderen, ik zal uwe afkeeringen geneezen: Ziet [bier] zyn wy, wy komen tot u, want gy zyt de HEEKE onze God.

En Kapittel IV: 22.

Zekerlyk, myn volk is dwaas, my en kennen zy niet; 't zyn zotte kinderen, ende en zyn niet verstandig: wys zyn ze om quaad te doen, maar goed te doen en weeten ze niet.

ROMEINEN XIII: 12, 13, 14.

De nacht is voorby gegaan, en de dag is naby gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der dufternisse, en aandoen de wapenen des lichts.

- Laat ons als in den dag, eerlyk wandelen: niet in brasseryen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden, niet in twist en nydigheid:

Maar doet aan den Heere Jezus Christus, ende en verzorgt het vlees niet tot begeerlykheden.

PHILIPPENZEN III: 16, 17.

Doch daar wy toe gekomen zyn, laat ons [daar in] na den zelven regel wandelen, laat ons het zelve gevoelen.

Weest mede myne navolgers, Broeders, en merkt op de geene die also wandelen, gelyk gy ons tot een voorbeeld hebr.

156 HET LEERZAAM
DE LANTAAREN.

Om niet verkeert te gaan.

I.L.

Jezus dan sprak wederom tot haar-lieden, zeggende, Ik ben 't licht der wereld: die my volgen zal in de duisternisse niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben. Joannes VIII: 12.

Op Figuur XLV.

Was 't heel van Blik, en rondom dicht
 't Lantaarentjen en gaf geen licht;
 Maar nu, dat zyne vensteringen
 Met helder glas beslooten zyn,
 Zo geeft het kaarsje zynen schyn,
 En komt door alle zyden dringen.
 De Mensch, bestaande uit vlees en bloed,
 Waar in het kaarsjen van 't gemoed,
 (Tot licht en leiding aangesteecken
 Door gunst van d'allerhoogste hand)
 In 't binnenste van 't herte brand,
 Werd ook by dit gestel geleecken.
 Want sluit het grove vlees hem dicht,
 't Is een Lantaaren zonder licht:
 Dat ziet men in de zieke tyden,
 Wanneer 't vervuilde, en dikke glas,
 (Of 't hooren en noch erger was,)

Verdund word, door het vuur van lyden.
 Dan speurd men straaltjes van den schyn,
 Al scheen het licht schier uit te zyn.
 Maar kan het vlees zich weêr herhaalen,

En komt tot zyn gezondheids kracht,
 Zo maakt het wederom de nacht,
 En overdekt die klaare ſtraalen.

Hier heeft men een getuigenis
 Hoe 't vlees der Zielen vyand is;
 Dies moet men by gezonde dagen
 Zyn Duïſternis geduurig aan,
 Door 't vuur der Zielen wederſtaan,
 Zyn luſt, en ruſt, en Wil verjaagen,
 Op dat het Licht van 't klaar Gemoed,
 Kan ſtraalen door het vlees en bloed.

MATTH: V: 14, 15, 16.

Gy zyt het licht der wereld: een ſtad boven op eenen berg liggende en kan niet verborgen zyn.

Noch men ſteekt geen kaarſe aan, en zet die onder een koorn-maate: maar op een kandelaar, en zy ſchynt allen, die in den huize [zyn.]

Laat uw' licht alzo ſchynen voor de menſchen, dat zy uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader die in de Hemelen is, verbeerlyken.

JOANNES I: 9.

[Dit] was het waarachtige licht, 't welk verlicht een igelyk menſche komende in de wereld.

En

En Kapittel XII: 35, 36.

Jezus dan zeide tot haar , Noch eenen kleinen tyd is 't licht by u-lieden : wandeld terwyle gy 't licht hebt , op dat de duisternisse u niet en bevange. En die in de duisternisse wandeld , en weet niet waar hy heenen gaat.

Terwyle gy 't licht hebt , geloofst in het licht , op dat gy kinderen des lights moogt zyn. Deze dingen sprak Jezus : en weg gaande verbergde hy hem van haar.

ROMEINEN VIII: 12, 13.

Zo dan , Broeders , wy zyn schuldenaars niet den vleese , om na den vleese te leeven.

Want indien gy na den vleese leeft , zo zult gy sterven : maar indien gy door den Geest de werkingen des lichaams doodet , zo zult gy leeven.

I JOANNES I: 5, 6, 7.

En dit is de verkondinge , die wy van hem gehoord hebben , en wy u verkondigen , dat God een licht is , en gants geene duisternisse in hem en is.

Indien wy zeggen dat wy gemeenschap met hem hebben , en wy in de duisternisse wandelen , zo liegen wy , ende en doen de waarheid niet.

Maar indien wy in het licht wandelen , gelyk hy in het licht is , zo hebben wy gemeenschap met mal-kanderen , en het bloed van Jezus Christus zyns Zoons reinigt ons van alle zonde.

HET THEE EN KOFFY-GEREEDSCHAP.

Lust is een diepe Put.

En wacht u zelven, dat uwe herten niet te eeniger tyd bezwaart en worden met brasserye, en dronkenschap, en zorgvuldigheden dezès levens, en dat u dien dag niet onvoorziens [over] en kome. Lukas XXI: 34.

Op Figuur XLVI.

De Ouden hielden zich te vreden,
Mits dat zy tweemaal op een dag,
Den t'zaamenvoeg ter tafel deden,
En vierden zo dien ommeſlag.
Maar Jongertyd, in onze dagen,
Heeft deze maat verdubbeleerd,
En tot een ieders welbehaagen,
De viermaal tafeling geleerd.
Of Gulzigheid hier is verbannen,
En maatigheid den teugel houd,
Dat ſtaat by ieder uit te wannen,
Wanneer hy 't opwerpt en beſchouwd.
ô Dorre gronden, zo genegen,
Tot zwelgen van veelvoudig vocht,
Ziet toch in tyds na zulke wegen,
Langs welke gy ontkomen mogt,
(Na dat gy deze tyd pafſeerden,)
Die drooge plaats, daar iemant lag,
En maar een Dropje nats begeerden,
Doch deze gaave niet en zag.

JEZAIAS I: 30.

Want gy zult zyn als een eike , welks bladeren afvallen , en als een hof , die geen water en heeft.

LUKAS XVI: 24.

En hy riep en zeide , *Vader Abraham ontfermt u myner , en zend Lazarus , dat hy het uiterste zyns vingers in het water doope , en verkoele myne tonge : want ik lyde smerten in deze vlammen.*

JOANNES IV: 13, 14.

Jezus antwoordde en zeide tot haar , Een ieder die van dit water drinkt zal wederom dorsten :

Maar zo wie gedronken zal hebben van het water dat Ik hem geeven zal , dien en zal in eeuwigheid niet dorsten , maar het water dat ik hem zal geeven , zal in hem worden een fontcine van water springende tot in het eeuwige leven.

En Kapittel VI: 35.

En Jezus zeide tot haar , Ik ben 't brood des levens : die tot my komt , en zal geenzins hongeren , en die in my gelooft , en zal nimmermeer dorsten.

En

En Kapittel VII: 37, 38.

En op den laatsten dag , [zynde] den grooten [dag] des Feefts , stond Jezus en riep , zeggende , Zo iemand dorstet , die kome tot my en drinke.

Die in my gelooft , gelykerwys de Schrift zegt , stroomen des leevenden waters zullen uit zynen buik vloeijen.

TITUS II: 11, 12.

Want de zaligmaakende genade Gods , is verscheenen allen menschen :

En onderwyst ons , dat wy de godloosheid en de wereldse begeerlykheden verzaakende , maatiglyk , en rechtvaardiglyk , en godzaliglyk leeven zouden in deze tegenwoordige wereld.

I PETRUS IV: 3, 4, 5.

Want het is ons genoeg dat wy den voorgaanden tyd des levens der Heidenen wille volbragt hebben , en gewandelt hebben in ontuchtigheden , begeerlykheden , wyنزuiperyen , brasseryen , drinkeryen , en grouwelyke afgoderyen.

Waar in zy baar vreemd houden , als gy niet mede en loopt tot dezelve uitgietinge der overdaadigheid , en [u] lasteren :

Derwelke zullen reekenschap geeven den geenen die bereid staat om te oordeelen de leevende en de doode.

H E T

HET KABINET.

Nooten zonder Pit.

I.L.

Zult gy uwe oogen laten vliegen op 't geene dat niet
 en is? want het zal zich gewisselyk vleugelen maaken;
 gelyk een Arend die na den hemel vliegt. Spreuken
 XXIII: 5.

Op

Op Figuur XLVII.

Het Hert is 't rechte Kabinet,
 Op dat de Wysheid dat vervulle,
 Met Raarheid, daar Gods oog op let,
 En niet met aardse, en werelds prulle:
 't Zy wat het zy, van dit of dat
 Na elks gevalligheid der zinnen,
 Daar zich de lust in heeft gevat,
 Om 't zelve als een Schat te minnen.
 Want wat gy zo voor waardig acht,
 En toond aan uwe medgezellen,
 Word van de Wysheid maar belacht,
 Als kinderspel, met leege schellen.
 Wat draagd met recht de naam van Raar,
 Als allerhande soort van Deugde?
 Tot aangenaam vermaak van haar,
 Die oogen op een Eeuw'ge vreugde.
 Want, Raar, is 't geen, dat weinig is:
 Dies mag de Deugd die naam wel draagen;

Haar teld men onder veele mis,
Haar moet men zoeken en bevraagen.

Wie dan op zyne Rykdom let,
Die zoek ze op, al was 't met smerte,
En maak een Dierbaar Kabinet,
Van 't wel, met Deugd vervulde Herte,

SPREUKEN VIII: 20, 21.

Ik doe wandelen op den weg der gerechtigheid: in
't midden van de paden des rechts:

Op dat ik myne liefhebbers doe be-erven dat be-
stendig is: en ik zal haare schat-kameren vervul-
len.

En Kapittel X: 14.

De wyze leggen weetenschap weg: maar den mond
des dwaazen is de verflooringe naby.

ROMEINEN XII: 2.

Ende en word dezer wereld niet gelykvormig,
maar word veranderd door de vernieuwinge uwes
gemoeds, op dat gy moogt beproeven welke de goede,
en welbehaagende, en volmaakte wille Gods zy.

En Vers 10 — 18.

Hebt malkanderen bertelyk lief met broederlyke liefde. Met eere d'een den anderen voorgaande.

Zyt niet traag in het benaarstigen. Zyt vuurig van geeste. Diend den Heere.

Verblyd u in de hoope. Zyt geduldig in de verdrukkinge. Volhardet in den gebede.

Deeld mede tot de behoeften der Heilige. Tracht na herbergzaamheid.

Zegent ze die u vervolgen : zegent ende en vervloekt niet.

Verblyd u met den blyden : en weend met den weenenden.

Weest eens gezint onder malkanderen. Entracht niet na de hooge dingen , maar voegt u tot de nedrige. En zyt niet wys by u zelven.

Vergeldet niemant quaad voor quaad. Bezorgd het geene eerlyk is voor alle menschen.

Indien het mogelyk is , zo veel in u is , houd vrede met alle menschen.

I JOANNES II: 16, 17.

Want al dat in de wereld is , [namelyk] de begeerlykheid des vlees , en de begeerlykheid der oogen , en de grootsheid des levens , en is niet uit den Vader , maar is uit de wereld.

En de wereld gaat voorby , en haare begeerlykheid : maar die den wille Gods doet , blyft in der eeuwigheid.

DE HEUGEL.

Het hangt te hoog.

Ik weet uwe werken, dat gy noch koud en zyt, noch heet: och of gy koud waart, of heet! Zo dan, om dat gy laauw zyt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit mynen mond spouwen. Openbaaringe III: 15, 16.

Op

Op Figuur XLVIII.

Schort laager, dichter over 't vuur,
Op dat het voor zyn laauwheid, ziede;
Wy meenen 't laauwe Herts-Natuur,
En 't Vuur dat zich noch aan komt biede;
Van Gods genaden-ryke hand,
Dat vuur, ontstooken in 't geweeten
Dat in den grond der Zielen brand,
Om u te kookken 't eeuwig Eeten.
Schort laager, eer het word te laat,
En eer het u te laat berouwe,
Eer 't vuur van uwe Haardstee gaat,
En laat u heel en al verkouwe.
ô Laauwe, flauwe Herten Vat,
Gewoon te hangen zo verheven,
Dat gy de kracht des vuurs niet vat,
Tot een gestadig ziedend leeven,
Dat heet en vuurig is van Geest,
Om 't Eeuwig Erfdeel eens t'erlangen,
't Is lang genoeg dus laauw geweest,
't Is lang genoeg dus hoog gehangen!
Daald neder en word laag geschort,
Op dat gy hoog by Gode word.

MATTH: XXV: 24, 25, 26, 27.

Maar die het een talent ontfangen hadde, quam ook en zeide, Heere, ik kende u dat gy een hard mensche zyt, maaijende daar gy niet gezaaid en hebt, en vergaderende van daar, [waar] gy niet gestrooid en hebt.

En bevreesst zynde ben ik heenengegaan, en hebbe uw talent verborzen in de aarde: ziet, gy hebt het uwe.

Maar zyn heere antwoordende zeide tot hem, Gy booze en luije dienstknecht, gy wist dat ik maaije daar ik niet gezaaid en hebbe, en van daar vergadere waar ik niet gestrooid en hebbe.

Zo moest gy dan myn geld den wisselaaren gedaan hebben, en ik komende zoude het myne wedergenomen hebben met woeker.

2 KORINTHEN IX: 2.

Want ik weet de volvaardigheid uwes gemoeds, van welke ik rocme over u by de Macedoniers, dat Achaja van over een jaar bereid is geweest: en den iver van u [begonnen] heeft 'er veele verwekt.

GALATEN IV: 18.

Doch in het goede alle tyd te iveren, is goed, en niet alleenlyk als ik by u tegenwoordig ben.

HEBREEN VI: 10, 11, 12.

*Want God en is niet onrechtvaardig, dat hy uw
werk*

werk zoude vergeeten, en den arbeid der liefde, die gy aan zynen naame beweezen hebt, als die den heiligen gediend hebt, en [noch] diend.

Maar wy begeeren dat een iegelyk van u dezelve naarstigheid bewyze tot de volle verzekertheid der hoope, tot den einde toe:

Op dat gy niet traag en word, maar navolgers zyt der geene die door geloove en langmoedigheid de beloftenissen be-erven.

I PETRUS I: 22, 23.

Hebbende [dan] uwe zielen gereinigt in de geboorzaamheid der waarheid, door den Geest, tot ongeveinsde broederlyke liefde, zo hebt malkanderen vuuriglyk lief uit een rein herte.

Die gy wedergeboren zyt niet uit vergankelyken, maar uit onvergankelyken zaade, door het leerende en eeuwig-blyvende woord Gods.

2 PETRUS I: 5, 6, 7, 8.

En gy tot het zelve ook alle naarstigheid toebren- gende, voegd by uw' geloove deugd, en by de deugd kennisse,

En by de kennisse maatigheid, en by de maatigheid lydzaamheid, en by de lydzaamheid Godzaligheid,

En by de Godzaligheid broederlyke liefde, en by de broederlyke liefde, liefde [tegen alle.]

Want zo deze dingen by u zyn, en [in u] overvloedig zyn, zy en zullen [u] niet leedig noch onvruchtbaar laten in de kennisse onzes Heeren Jezus Christus.

172 HET LEERZAAM
DE SCHRYF-LEY.

Teeken aan.

*Myn zoone merkt op myne woorden ; neigt uwe oore
tot myne redenen. Laat ze niet wyken van uwe oogen ;
behoud ze in het midden uwes herten. Spreuken IV :
vers 20, 21.*

Op Figuur XLIX.

Op dat de Dingen van 't Be-oogen,
En zaaken van noodwendigheid,
D'onthouding niet misſchien ontvloogen,
Is deze Tafel toebereid:
Schryft op uw herte alle Dingen,
Daar 't meeflen aan gelegen is,
Op dat zy immers nooit ontgingen,
De ſtadige geheugenis.
Bezonder, hoe gy eens moet ſterven,
En voor het Eeuwig Oordeel ſtaan,
Om van des Rechters hand te erven,
Na 't geen wat gy hier hebt gedaan.
Op dat dit niet en werd vergeeten,
Door allerlei bezigheid,
En zo het beſte deel verſmeeten,
Om vodderyen dezer tyd.
Ja, hier 's zo noodig op te paſſen,
Dat gy 't niet ſimpel op en ſchryf,
Maar met een grive diep moet kraſſen,
Op dat het niemant uit en vryf;

HET LEERZAAM

Want 't is de zaak van al uw zaake,
Zo iemand zich daar in vergift,
Hy doe, en maake, wat hy maake
Al zyne slagen zyn gemist.

DEUTER: VI. 6, 7, 8, 9.

En deze woorden, die ik u beden gebiede, zullen in uwe herte zyn.

En gy zult ze uwen kinderen inscherpen, en daar van spreken: als gy in uwen huize zittet, en als gy op den weg gaat, en als gy nederligt, en als gy opstaat.

Ook zult gy ze tot centeecken binden op uwe hand: en zy zullen u tot voorhoofd-spanselen zyn tusschen uwe oogen.

En gy zult ze op de posten uwes huizes, en aan uwe poorten schryven.

PSALM CXIX: 12 — 16.

HEERE, gy zyt gezegent, leerd my uwe inzettingen.

Ik hebbe met myne lippen vertelt alle de rechten uwes monds.

Ik ben vrolyker in den weg uwer getuigenissen, als over allen rykdom.

Ik zal uwe bevelen overdenken: en op uwe paden letten.

Ik zal my zelven vermaaken in uwe inzettingen: uw woord en zal ik niet vergeeten.

SPREU-

SPREUKEN III: 1, 2, 3.

Mijn zoon, en vergeet myne wet niet: maar uw herte bewaare myne geboden.

Want langheid vandagen, en jaaren van leeven, en vrede zullen zy u vermeerderen:

Dat de goedertierenheid, en de trouwe u niet en verlaaten; bind ze aan uw en hals, schryft ze op de tafel uwes berten.

JOANNES VIII: 51.

Voorwaar, voorwaar, zegge ik u, zo iemand myn woord zal bewaard hebben, die en zal den dood niet zien in der eeuwigheid.

En Kapittel XIV: 21.

Die myne geboden heeft, en dezelve bewaard, die is het die my lief heeft: en die my lief heeft zal van mynen Vader gelievet worden: en ik zal hem lief hebben, en ik zal my zelven aan hem openbaaren.

I JOANNES II: 3, 4, 5, 6

En hier aan kennen wy dat wy hem gekend hebben, zo wy zyne geboden bewaaren.

Die daar zegt, Ik kenne hem, en zyne geboden niet en bewaard, die is een leugenaar, en in dien en is de waarheid niet:

Maar zo wie zyn woord bewaard, in dien is waarlyk de liefde Gods volmaakt geworden: hier aan kennen wy dat wy in hem zyn.

Die zegt dat hy in hem blyft, die moet ook zelve alzo wandelen, gelyk hy gewandeld heeft.

DE JUWEEL-KOFFER.

Vals, tegen 't waare.

I.L.

Want de hoorders der Wet en zyn niet rechtvaardig voor God, maar de doenders der Wet zullen gerechtigd worden. Romeinen II: 13.

Op Figuur L.

Daar is een land van ryken gronde,
 Elk zantje goud; zeer ongemeen,
 Elk brokje dat'er word gevonde
 Een Paarel of een eed'le Steen.
 ô! (Zeid de lust tot zulke Schatten,)

Indien ik in dat landschap was,
 Hoe zoud ik grabb'len ende vatten,
 En vullen een gewenste tas.
 Onkunde, wenst gy zulks t'ontmoeten,
 Waar zyn dan uwe zinnen heen?
 Dat land is onder uwe voeten,
 Uw blindheid stapt'er over heen.
 Gy smaad de wyzen die 't u wyzen,
 Wiens liefde uw groote armoed deert,
 Wiens gunst u zulks zoekt aan te pryzen,
 Op dat gy ryk'lyk wierd vereert.
 Maar boven alle die getuigen
 Hoewel 't u duid'lyk word gezeid,
 Zo lust het u niet neêr te buigen,
 En op te raapen wat'er leid.

Waar zyn de paarlen op der aarde,
 En 't fynfte goud van 't rykfte land,
 De Eed'le fteenen hoog van waarde,
 En 't befte dat ooit iemand vand,
 Zo dierbaar als de lieve woorden,
 Uit Chriftus alderwaardfte mond?
 Op dat men die tot rykdom hoorden,
 En opflood in des herten grond.
 Dat is uit alles 't ongemene,
 Dat is dat zilver en dat goud,
 Dat zyn de Paar'le en Eed'le Steene,
 Daar 't huis des heils meé word geboud.
 Dat huis dat Eeuwig niet zal vallen,
 Dat alle ftroom en onweer fmaad
 En alle aanloop op zyn wallen,
 Wyl 't op de vafte rotsfteen ftaat.
 Want wat mag alle ding gelyke
 Van 't geen wat zee en aarde fchenkt,
 (Op dat het vlees en bloed verryke,)

By 't geen, dat Zaligheid aanbrengt?
 Diens waarde is niet op te heffen,
 Diens Edelheid begrypt geen maat,
 Diens deugden kan geen Geest befeffen,
 Dat is 't, dat boven alles gaat.

ô Woorden Christi Gulde Reden!

Die als een Dauw van balssem droop,
Van zyne lippen na beneden,

Voor lust tot Heil, om niet te koop!

Wat zyn ze wys die u ontfangen,

Als d'allerkostelykste Schat,

Wat zyn ze ryk die u erlangen,

En sluiten in haar's herten vat!

Die niet alleen met Ezels ooren

(Daar 't vlees'lyk herte niet na doet,)

Tot sloffe achteloosheid hooren,

Maar met de ooren van 't Gemoed.

Die 't woord der Zaligheid bewaaren,

Om 't zelve vruchtelyk te doen,

En zo een Hemel-schat vergaaren,

Op dat haar rykdom eeuwig groen.

Dit zyn de Paarlen en Juweelen,

Die u, het allerrykste land

Uit zyne mildheid meê wil deelen,

En geeven in uw open hand.

Maar wyl gy zyt gewoon te vroeten,

Als blinde Mollen in der aard,

Stoot gy het Edele met voeten,

En vind, dat slecht is en onwaard.

Dat

Dat wil uw onverftand niet laaten,
Dewyl het blinkt in 't glaze oog,
't Geen niet ter Zielen in kan laaten,
Daar fchoone fchyn u meê bedroog.
Maar 't Eed'le daar gy nu af hoorden,
Wiens waarde onuitspreek'lyk is,
Het Ecuwigspreekend Woord zyn woorden,
Die fchatten van gheimenis,
Die glinf't'ren niet in Ezels oogen
Van 't grof en duifter vlees en bloed,
Waar door zo menig is bedroogen,
Maar in de Oogen van 't Gemoed.
De oogen van Geloof en Hoope,
Als klaare oogen van de Ziel,
Die ftaan voor deze rykdom ope,
Zo dat haar waarde, in haar viel.
Wie zich dan waarlyk wil verryken,
Die keer het oog van dezer Tyd,
Om fcherp en wel ter deeg te kyken,
Op 't geen in 't Evangeli leid,
Een Grond voor elk na by gelegen,
Op dat die Rykdom werd verkreegen.

JEREMIAS XVII: 5 — 10.

Zo zeid de *HEERE*: Vervloekt is de man, die op een mensche vertrouwd, en vlees [tot] zynen arm steld: en wiens herte van den *HEERE* afwykt.

Want hy zal zyn als de beide in de wildernisse, die het niet en gevoeld wanneer het goede komt: maar blyft [in] dorre plaatsen in de woestyne, [in] zouten en onbewoonde lande.

Gezegend [daarentegen] is de man, die op den *HEERE* vertrouwd: en wiens vertrouwen de *HEERE* is.

Want hy zal zyn als een boom, die aan het water geplant is, en zyne wortelen uitschiet aan eene riviere, ende en gevoeld het niet wanneer eene hitte komt, maar zyn loof blyft groen: en in een jaar van droogte en zorgd hy niet, ende en houd niet op van vrucht te draagen.

Arglistig is het herte meer dan eenig ding, ja doodlyk is het: wie zal het kennen?

Ik de *HEERE* doorgronde het herte, [en] proeve de nieren: en dat, om eenen iegelyken te geven na zyne wegen, na de vrucht zynner handelingen.

MATTH: VII: 24, 25, 26, 27.

Een iegelyk dan die deze myne woorden hoord, en dezelve doet, dien zal ik vergelyken by een voor-
zigtig

zichtig man, die zyn huis op een steenrotze gebouwd heeft.

En daar is slagregen nedergevallen, en de waterstroomen zyn gekomen, en de winden hebben gewaait, en zyn tegen 't zelve huis aangevalien, en het en is niet gevallen, want het was op de steenrotze gegrond.

En een iegelyk die deze myne woorden hoord, en dezelve niet en doet, die zal by eenen dwaazen man vergeleeken worden, die zyn huis op 't zand gebouwd heeft.

En de slagregen is weder gevallen, en de waterstroomen zyn gekomen, en de winden hebben gewaait, en zyn tegen het zelve huis aangeslaagen, en het is gevallen, en zynen val was groot.

JOANNES XIII: 17.

Indien gy deze dingen weet, zalig zyt gy zo gy dezelve doet.

OPENBAARINGE III: 20, 21.

Ziet, ik sta aan de deure, en ik kloppe: indien iemand myne stemme zal hooren, en de deure open doen, ik zal tot hem inkomen, en ik zal met hem Avondmaal houden, en hy met my.

Die overwind, ik zal hem geeven met my te zitten in mynen troon, gelyk als ik overwonnen hebbe, en ben gezeten met mynen Vader in zynen troon.

B L A D W Y Z E R

der FIGUUREN.

Afſchop.	138	Pan.	126
Asveeger.	142	Porſelyn.	118
Bed.	8	Pot.	34
Bezem.	146	Raagbol.	78
Blaasbalk.	92	Rooster.	134
Bockekas.	72	Ruſtbank.	108
Doofpot.	18	Schildery.	68
Emmer.	88	Schotel.	38
Haardſtee.	12	Schryf-ly.	172
Heugel.	168	Schuijer.	58
Horlogie.	64	Schuurtuig.	148
Juweel-Koffer.	176	Servet.	150
Kaarsſnuiten.	50	Spiegel.	54
Kabinet.	164	Spinnewiel.	80
Kachel.	30	Stoel.	6
Kan.	152	Suikerbos.	100
Kandelaar.	46	Sulferbak.	95
Kapſtok.	60	Tafel.	2
Kas.	22	Tang.	16
Kiſt.	25	Thce en Koffy-Gereed-	
Kleerben.	114	ſchap.	160
Lamp.	90	Vleeskuip.	122
Lantaaren.	156	Vuurſlag.	42
Luiwagen.	74	Wastobben.	84
Mes.	130	Wieg.	110
Mortier.	104		

NAAMEN der BOEKEN

van

JOANNES LUIKEN,

Die alle by KORNELIS vander SyS, gedrukt, en
te bekomen zyn, op groot en gemeen papier.

SCHRIFTUURLYKE GESCHIEDENISSEN,

Vertoond in Drie honderd zeven en dertig Bybelsche Figuren.

BESCHOUWING DER WERELD,

Bestaande in Honderd Figuren.

BYKORF DES GEMOEDS,

Vervattende ruim Honderd Figuren.

JEZUS EN DE ZIEL,

Bestaande in Veertig Zinnebeelden.

LEERZAAM HUISRAAD,

Vertoond in Vyftig Figuren.

MENSCHELYK BEDRYF,

Vertoonende Honderd Ambachten.

's MENSCHEN BEGIN, MIDDEN EN EINDE,

Bestaande in Een en vyftig Figuren.

ONWAARDIGE WERELD,

Vertoond in Vyftig Zinnebeelden.

VONKEN DER LIEFDE JEZUS,

Behelzende Vyftig Zinnebeelden.

ZEDELYKE EN STICHTELYKE GEZANGEN,

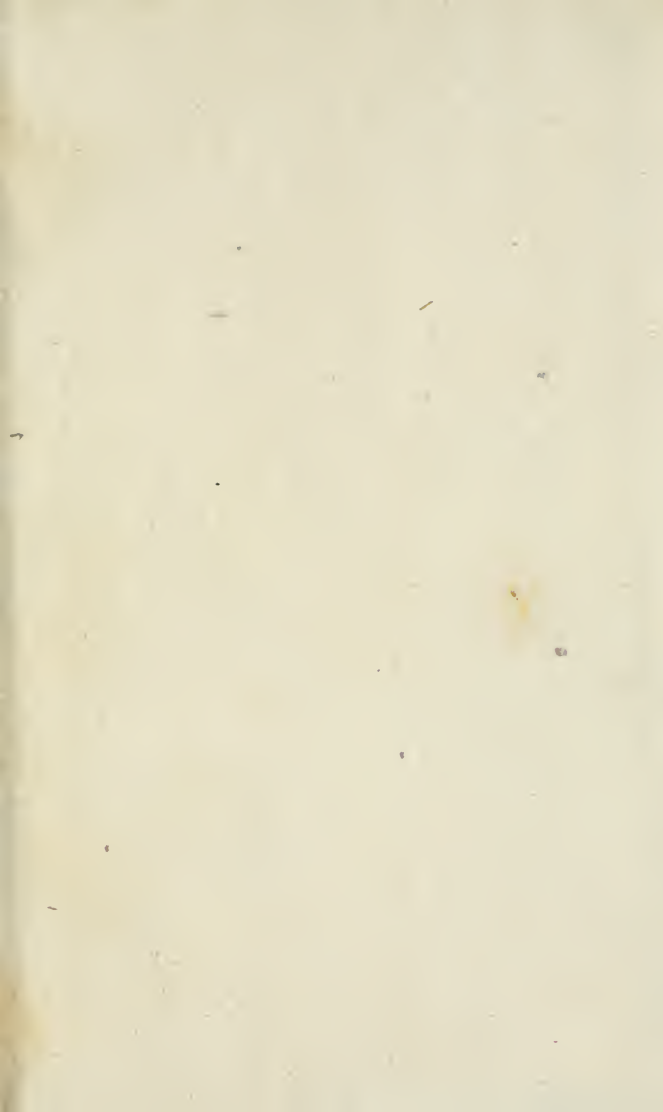
Met de

WERKEN DER BARMHERTIGHEID,

Verfiet met Een en dertig Figuren.

Alle met Godlyke Spreuken, en zeer Stichtelyke
Verzen, daar op passende, verrykt.

Als mede zyn **GEESTELYKE BRIEVEN.**

89-B 11632

HHI
IV 89

M X

SPECIAL 89-B

11632

89-A-11632

